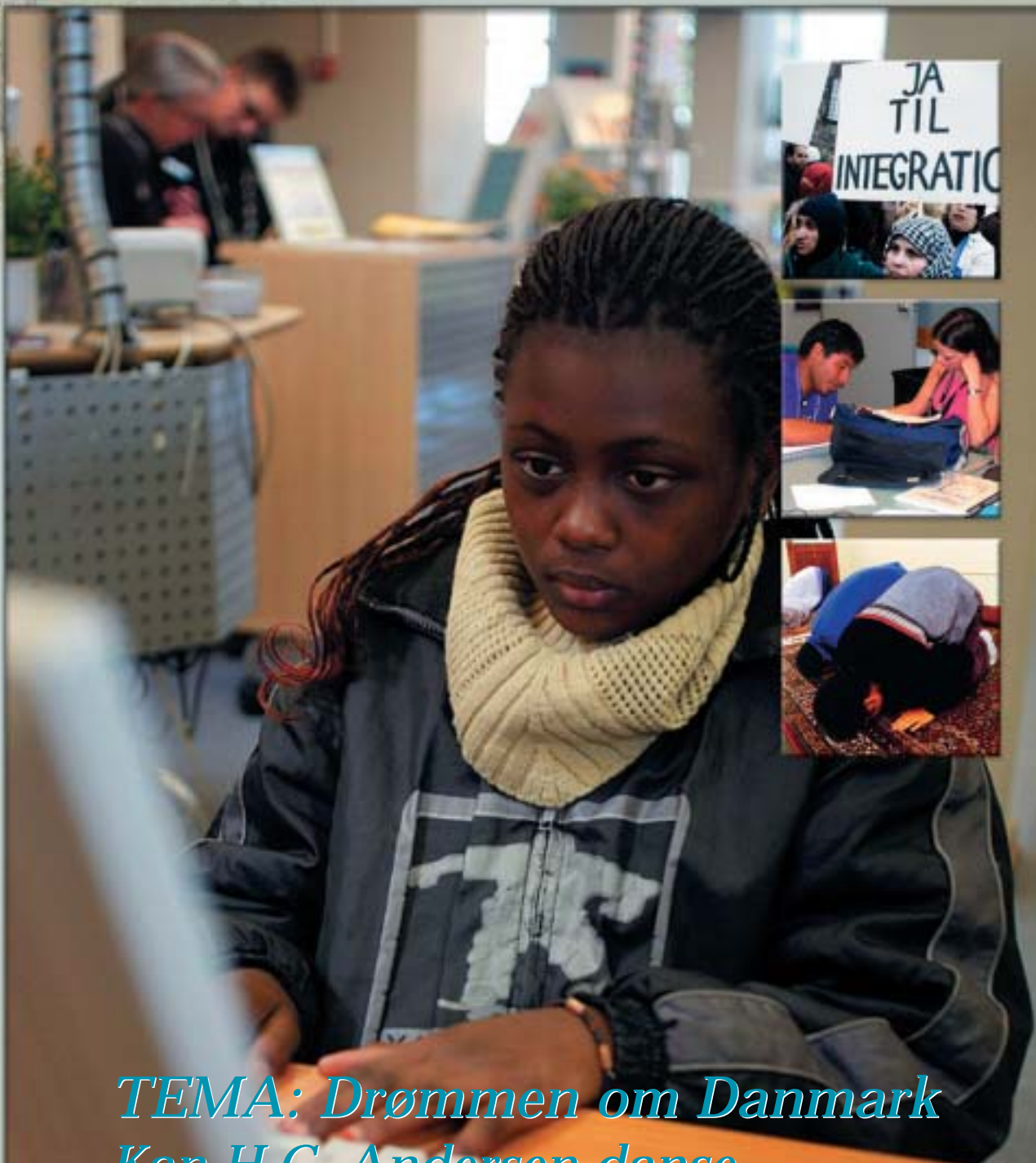

Folkevirke

*TEMA: Drømmen om Danmark
Kan H.C. Andersen danse
Bollywood-dans?*

Af Charlotte Prætorius, BA Internationale Udviklingsstudier

5

Ghettoen giver ro i sjælen

Af journalist Anna Marie Bohsen

11

Den vigtige samtale

Af Annemarie Balle

13

Nr. 2

Folkevirke

Social - kulturel - politisk oplysning

Udgivet af oplysningsbevægelsen
FOLKEVIRKE.

Bladet kan kun bestilles ved direkte
henvendelse til:

Folkevirkes kontor

Niels Hemmingsens Gade 10, 3. sal
1153 København K
Tlf./fax 33 32 83 11
e-mail: folkevirke@folkevirke.dk
www.folkevirke.dk

Dette nummer koster i styksalg
kr. 40,00 + porto.
Særpris for klassesæt.
Årsabonnement,
kr. 130,00 pr. år (incl. porto).

Redaktion

Annemarie Balle
(ansvarshavende)
Reventlowsgade 18, 4. sal tv.
1651 København V
Tlf. 39 29 13 17/39 29 90 60
Fax 39 29 17 19/39 29 90 77

Forretningsudvalg

Formand: Annemarie Balle
Næstformand: Jeanne Bau-Madsen
Kasserer: Britta Poulsen
Jytte Engedahl Hansen
Ellis Grønvold
Tove Hinriksen
Ellen Kristiansen
Karen Pihlkjær
Kirsten Rudolfstjerner
Britta Söhner
Zarah Yahyai

**Folkevirke er grundlagt af Bodil
Koch i 1944 som en tværpolitisk
oplysningsbevægelse for kvinder.**

**Deadline for næste nummer:
24. juli 2006.**

Oplag: 1.200.
Tryk: Aars Bogtryk & Offset,
tlf. 98 62 17 11.
Layout: Louise Christensen.
ISSN 0015-5845

**Dette nummer af Folkevirke er
udgivet med støtte fra Dansk
Folkeoplysnings Samråd.**

FORENINGEN AF
DANSKE
KULTUR-
TIDSSKRIFTER

Demokrati og integration

Folkevirkes redaktør har sammen med journalist Anna Marie Bohsen i løbet af foråret 2006 gennemført debatter og interviews under overskriften »Aktivt medborgerskab«.

Aktiviteterne er blevet rundet af med en rundbordssamtale, hvor der deltog både danskere og en række nydanskere med forskellig baggrund. Deltagerne blev valgt, så der kunne blive en stor spredning i alder og i, hvor de er født, og hvor de bor i Danmark. Samtalen er blevet optaget og redigeret til en DVD. Ved redigeringen er der lagt vægt på, at samtalen afspejler de væsentligste synspunkter inden for udvalgte emner.

Hovedemnerne er valgt ud fra den relevans og vægt, de indgår med i den danske samfundsdebat.

Det drejer sig om emner som

- demokratiopfattelser
- aktivt medborgerskab
- myter og fordomme
- hvad der er godt ved at bo i Danmark
- hvad der kan bremse en god integration
- hvad der kan fremme en god integration

Som supplement til DVD'en udgiver Folkevirke dette temanummer. Det er vores håb, at kombinationen temablade og DVD kan give inspiration til en forsat givende debat.

DVD kan rekvireres på Folkevirke, Niels Hemmingsens Gade 10, 3. sal, 1153 København K. Telefon 33 32 83 11 eller e-mail folkevirke@folkevirke.dk

Annemarie Balle

Indhold

Enighed om integration	3
Kan H.C. Andersen danse Bollywood-dans?	5
Debat om demokrati og integration	8
Stof til eftertanke	9
Ghettoen giver ro i sjælen	11
Den vigtige samtale	13
Drømmen om Danmark	15
Historier fra indkøbssedler	17
Den vigtige kontakt til danskerne	19
En guldgrube af værdier	20
Danske værdier hugget i sten og skrevet på tavler	21
Folkevirke på spændende besøg på Christiansborg	23
Folkevirke udvikler ny model for debat om Europa	25
Friske oplysninger på Folkevirkes hjemmeside, Tak til Tuborgfondet, Ny Folkevirke	26
Medlemmer af Folkevirke	27
Folkevirkes værdier, Nyvalg i Folkevirke	28
Folkevirke med til at genoplive højskolekurser, Folkevirke siger nej til organiseret prostitution, Repræsentantskabsmøde 2007	29
Det sker i Folkevirke i de næste måneder	30
Nye tider kræver nye samarbejdsrelationer	32

Forsiden:

Folkevirke har gennemført et projekt om integration og haft debatter om bl.a. aktivt medborgerskab, demokrati, den svære vej til arbejdsmarkedet og fremtidsdrømme.

Enighed om integration

Den eneste ild, der har været i Danmark, har været fredsfakler i kølvandet på Muhammed-krisen

Af integrationsminister
Rikke Hvilshøj

Vellykket integration er et vigtigt – måske endda dét vigtigste indenrigspolitiske projekt. Vi skal sikre, at de udlændinge, der kommer eller er kommet til Danmark, bliver inddraget i samfundet, på arbejdsmarkedet, i foreningslivet, i den politiske debat og alle andre steder, hvor vi møder hinanden.

Heldigvis er der nu langt hen ad vejen enighed om at prioritere integrationen, og der er enighed om, at det er i orden – ja, nødvendigt – at stille krav til udlændinge om at gøre en indsats for at blive en del af samfundet. Ligesom der nu også er enighed om, at vi – det store flertal, der ikke er udlændinge – samtidig skal række en hånd ud, og hjælpe med sprogundervisning, mentorer, samfunds-

oplysning og støtte, så de, der gerne vil gøre en indsats, også kan se, at det nytter. Heldigvis ser det ud til, at integrationen er på rette spor.

Flere ud på arbejdsmarkedet

20.000 flere indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande er kommet i arbejde siden 2001, og en større andel af de 20-24-årige indvandrere er i gang med en uddannelse. Det er vigtige resultater, og der har nok heller aldrig været en regering, der har sat så meget fokus på integrationen, for vi vil lykkes med at få endnu flere ind på arbejdsmarkedet, og endnu flere til at gennemføre en uddannelse. Det er jo i det daglige samvær på arbejdspladsen, på skolen eller uddannelsesinstitutionen, at integrationen sker, derfor har vi også lavet ambitiøse politiske aftaler for at få gennemført vores politik. En halv milliard kroner, skal med integrationsaftalen »En ny chance til alle« hjælpe de langvarige modtagere af kontanthjælp ind på arbejdsmarkedet. For nogle måneder siden viste en undersøgelse for

LO, at ni ud af ti danskere var åbne over for en kollega med udenlandsk baggrund. Og i det årlige »integrationsindeks« som analyseinstituttet Catinet udgiver, så er andelen af udlændinge, der oplever diskrimination igen faldet.

Vilje til integration

Mange vil gerne tegne et billede af Danmark som et lukket land, men det har intet på sig. Danmark er et åbent og tolerant land, og skam få den, der forveksler vores vilje til integration med fremmedfjendskhed. Muhammed-krisen har jo bl.a. vist, at der er stor enighed om – både blandt danskere og blandt indvandrere – at integrationen skal lykkes.

Det eneste, der har været ild i i Danmark, er fredsfakler, og hvis vi overhovedet skal tale om noget skel, så må det være det, der efterhånden vokser frem mellem på den ene side borgere med både dansk og udenlandsk baggrund, der hyl-der frihedsrettighederne, demokratiet, ligestillingen, ytringsfriheden og trosfriheden, og på den anden

side et mindretal af fundamentalister, der helt tydeligt har en radikalt samfundsomstyrtende tvetunget dagsorden.

Vores opgave som politikere er at sikre, at når vi om et år kigger tilbage på Muhammed-sagens efter-spil, så er det integrationen, der vandt, og fundamentalismen der tabte. Det gør vi ved at fortsætte ad det spor, der er lagt.

Danmark som rollemodel

Andre lande skæver i øvrigt også til Danmark for at lære af vore integrationserfaringer, for også her er man ved at åbne øjnene for, at det er nødvendigt at gøre op med troen på, at integrationen sker af sig selv. Indvandringen giver de europæiske lande nogle udfordringer, og den danske måde at tackle disse udfordringer på bliver lige så stille kopieret rundt omkring.

Se f.eks. på Holland, der har hævet familiesammenførsalderen til 21, og England, Tyskland og Norge, der overvejer at gå samme vej. Ikke fordi der i de lande hersker en fremmedfjendsk stemning, men fordi antallet af nyankomne betyder noget for den kvalitet, man kan lægge i integrationsindsatsen.

Gode resultater

Vi må ikke ændre udlændingepolitikken, for hvis vi ikke holder fast, så risikerer vi, at de gode resultater, der allerede er skabt, falder på gulvet.

Et par eksempler: 24-års-reglen sikrer nu, at de unge har tid og frihed til at tage en uddannelse, før de gifter sig. Den hyppigste ægteskabsalder for efterkommere af ikke-vestlige indvandrere er steget fra 21 til 25 år. Som de fleste sikkert ved, er den typiske dansker 30 år gammel, når han eller hun gifter sig. De udlændinge, der kommer hertil som familiesammenførte, bliver nu modtaget med et tilbud om

hjælp til at komme i gang på arbejdsmarkedet. Før fik de lov til at passe sig selv, men bl.a. Greve og Frederiksberg har haft stor succes med at hjælpe især familiesammenførte i arbejde på baggrund af de nye regler.

Gratis danskundervisning

Den gratis danskundervisning som alle nyankomne har ret til i tre år, bliver nu i højere grad kombineret med virksomhedspraktik, så det ikke kun er lærere og klassekammerater, man skal øve sit nye sprog på. Introduktionsydelsen for nyankomne betyder, at det nu kan betale sig at tage et arbejde, og selv om den kun har været gældende i tre et halvt år, så ser det ud til at flere bliver selvforsørgende. Ca. 50 procent flere kommer i arbejde eller begynder på en uddannelse.

Kommunerne, der jo har ansvaret for integrationen af nyankomne, bliver nu målt på deres resultater, så de gode kan vise vejen for de mindre gode, og nye økonomiske håndtag betyder, at gode kommuner bliver belønnet med kontant bonus. Et hold af statslige integrationskonsulenter hjælper kommunerne med at tilrettelægge integrationsopgaverne, og foreløbig har 45 kommuner taget imod tilbuddet.

Gode integrationsindsatser bliver fejret og præmieret hvert år, når Integrationspriserne bliver uddelt. Det sker næste gang til november i Tivolis Koncertsal, og hvis Folkevirkes læsere kender prisværdige projekter eller personer, så hører ministeriet meget gerne om dem.

To hold rollemodeller – et hold unge og et hold forældre – rejser land og rige rundt og taler om betydningen af at få en uddannelse. Vi ved, at forældrene efter-spørger information om det danske uddannelsessystem, og vi ved, at de unge vælger meget snævert, når de vælger uddannelse, og målet er at flere går i gang og færdiggør uddannelser indenfor langt flere fagområder end automekaniker, læge eller klinikassistent. Foreløbig har der været holdt flere end 200 møder med unge og forældre på bl.a. skoler og ungdomsklubber. Flere unge indvandrere kommer i rigtige praktikjobs og flere af de unge søger ind i brancher med gode jobmuligheder som f.eks. håndværk og Sosu-uddannelserne. Unge på flugt fra et arrangeret ægteskab kan nu søge hjælp på to særlige bosteder, og der er særlige hotlines for de unge og for kommunale sagsbehandlere, der vil støtte de unge.

Ekstra satsninger

Der er oprettet særlige pigeclubber, og flere kommer til, da Dansk Flygtningehjælp har fået penge til en endnu større indsats i de næste tre år. Der er oprettet 50 lektiecafer, og flere kommer til, da Dansk Flygtningehjælp har fået penge til en endnu større indsats de næste år. Der er afsat 10 millioner kroner hvert år de næste fire år til at få integrationen til at foregå i venskabsfamilier.

Integrationen er et vigtigt – måske det vigtigste – indenrigspolitiske projekt, og med de mange midler, der nu er sat af til, at alle, der vil gøre en indsats, kan melde sig som bl.a. lektiehjælpere, mentorer og venskabsfamilier, så er projektet nærmere på succes end nogensinde før.

Kan H.C. Andersen danse Bollywood-dans?

Af
Charlotte Prætorius,
BA Internationale
Udviklingsstudier

På tværs af både politiske og kulturelle skel er der generel enighed om, at integrationen i Danmark skal styrkes og forbedres. Vi lever i et samfund, hvor den manglende integration har negative konsekvenser for både den etniske minoritet og majoritet.

Hvordan vi skal forbedre integrationsindsatsen og hvilke idéer og tiltag, der skal søsættes, er straks sværere at nå til enighed omkring. Jeg tror, et af problemerne er, at mange af os ikke har et klart overblik over problemerne og mulige løsninger. Samtidig bliver selve integrationsbegrebet meget svævende, og dækker for mange af os over både mål og middel.

Vi vil nemlig styrke integrationsindsatsen for at skabe bedre integration. Rationalet bag er, at den fejlslagne integration får skylden for mange af vore samfundsproblemer i form af manglende uddannelse, arbejdsløshed, vold og kriminalitet. Derfor, hvis integrationen styrkes, vil problemerne mindskes – eller måske endda forsvinde helt?

Integrationens væsen

Den helt simple ordbogsdefinition af integration er, at: »få nogen eller noget til at indgå i noget andet, så de bliver en del af en overordnet helhed«.

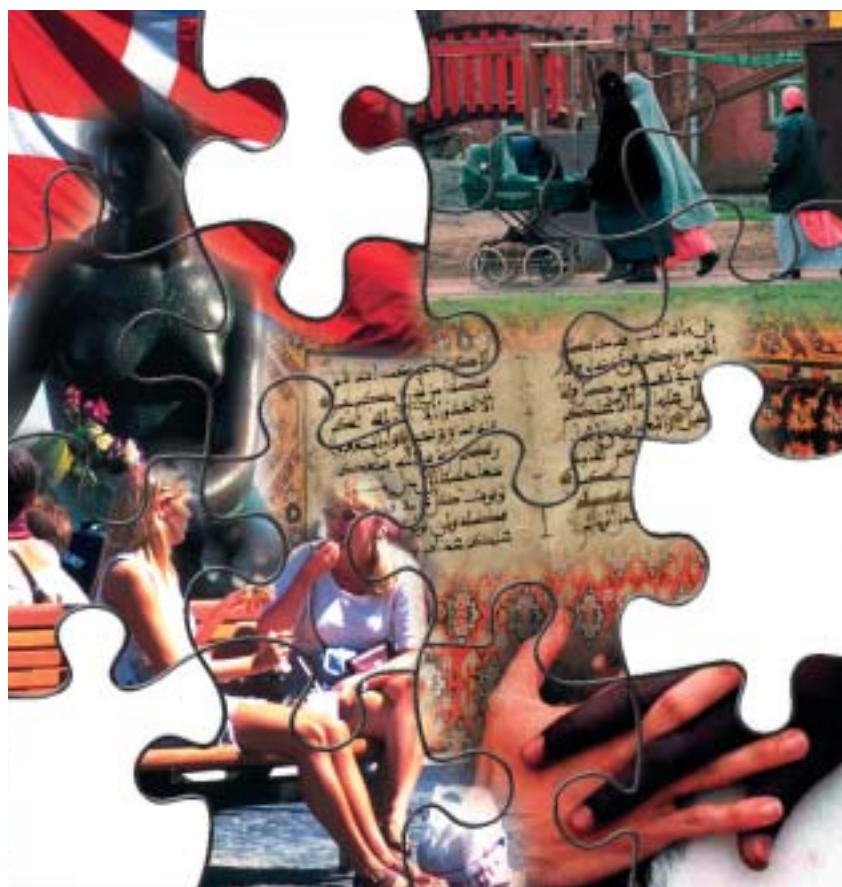
Hvis den overordnede helhed er vores ofte lettere idylliserede billede af Danmark som H.C. Andersen, bøgetræer, den lille havfrue, smørrebrød og kornmarker, er det

naturligvis svært at finde fælles fodslag med burkaer, tandoori-kylling, chapati og Bollywood-dans. Især hvis det er noget, der skal integreres i vores hverdagsliv og ikke blot være et underholdende kulturelt indslag på selvvalgte tidspunkter, hvor vi vælger at opsøge »det eksotiske«.

8,4 procent af befolkningen i Danmark er indvandrere og efterkommere af indvandrere. Det er selvsagt langt fra størstedelen. Men, selvom størstedelen af Jordens overflade er dækket af vand, betyder det ikke, at kontinenterne ikke er vigtige. De er faktisk særdeles væsentlige. Integration er også vigtigt – vellykket integration!

Jeg fik engang forklaret integrationsprocessen som en organtransplantation. Du kan have et sundt og velfungerende hjerte. Men, det betyder ikke nødvendigvis, at den nye krop vil tage imod »fremmedlegemet«. For at organtransplantationen kan foregå med succes kræver det, at både det nye organ og kroppen kan tilpasses hinanden og samtidig, at kroppen accepterer det nye »fremmedlegeme«, der inkorporeres i den.

For mig at se er dette helt grundlæggende for integrationsarbejdet – at vi accepterer det nye og skaber grobund for at dette kan inkorporeres og sameksistere. Det sker ikke blot ved, at vi uddeler en pjece, der beskriver vore skikke og normer, eller at vi er behjælpelige med lej-

lighed og danskurser. Det kræver også, at vi accepterer at det nye er nyt og på områder også er anderledes, og skaber rum for at det nye tilpasser sig det eksisterende, lige såvel som det eksisterende erkender, at det nye kan bidrage, tilføre og udvide på en positiv, dynamisk måde.

Hvis kroppen på forhånd har besluttet at frastøde det nye organ vil operationen nemlig aldrig lykkes!

Det er måske på tide at skifte vores indre galleri ud med nogle mere positive, dynamiske og fremadrettede billeder?

Ikke famle sig frem

Samtidig er der en stor del af majoriteten – de etniske danskere – der gerne vil lave oplysningskampag-

ner og generelt oplysningsarbejde. Det er der skam ikke noget galt i! Jeg tror, de fleste af os kan enes om, at det er nemmere at orientere os i et oplyst rum frem for at famle os frem i mørke. Vi vil gerne oplyse vores nye landsmænd – nydanskernes, de etniske minoriteter, – om vore demokratiske spilleregler, det danske demokratis fortræffeligheder og om vores kultur og samfundets organisering. For vi forventer ikke, at de nye borgere kan famle sig frem i mørket. Vi vil derfor gerne fortælle og lave pjecer og kampagner og debatpaneler. Vi vil gerne være informative og hjælpsomme iført jeans og åbne arme.

Vi har endda vedtaget ved lov, at vore nye borgere skal underskrive

en integrationskontrakt. Ligesom alle andre kontrakter er formålet så at finde i selve ordet.

En ansættelseskontrakt haves i reglen af dem, der er i arbejde.

Tør man så formode, at en integrationskontrakt haves af dem, der er – eller i hvert fald med sikkerhed bliver – integrerede i vores samfund?

For med oplysningskampagner og guides skulle der vel nok være basis for en vellykket integration?

Os og dem

Det er for mig at se ganske naturligt at opleve det nye og det fremmede ved at sammenligne dette med det vante. Ens eget.

Det er også naturligt, at vi forundres, når vi støder på kulturelle skikke eller traditioner, der adskiller sig markant fra dem, vi kender til og er fortrolige med. Dermed er opdelingen af »os og dem« også både naturlig og legal. Det er i vid udstrækning indlejret i selve kulturbegrebet.

Kulturel samhørighed handler om at have en fælles livsform. Qua den fælles livsform danner vi fælles referencer og værdisæt, der skaber en følelse af samhørighed, tryghed og fortrolighed. Der er mange kulturer og dermed mange kulturelle tilhørsforhold og kulturelle grupper. Når vi forstår de andre med udgangspunkt i, hvordan vi opfatter os selv, giver det mening at tale om et os og et dem. Samtidig handler kultur for mig at se også i høj grad om sameksistens. Ikke alene en intern sameksistens i gruppen men i lige så høj grad evnen til at sameksistere med andre kulturelle grupper og netværk.

Kultur defineres også som evnen til at forstå hvad »de andre« siger – og forstå den måde, de siger det på! Så vi skal ikke blot definere vores tilhørsforhold til en bestemt gruppe men også være i stand til at

acceptere og forstå de andre gruppers livsform og værdisæt. Hvis dét er korrekt, så er det måske ikke fejlslagen integration men (også) fejlslagen kultur, vi skal gribe fat om? For er det ikke i kulturmødet, vi ofte går galt byen?

Vi vil så gerne fortælle om vores egen kultur. Vi vil i reglen også gerne høre om de andres kultur. Vi vil gerne lære om deres skikke og smage deres eksotiske retter. Samtidig skal de passe ind i vores samfund og helst ikke skille sig for meget ud. De skal så at sige være »fremmede« på danske præmisser.

Danskerne kan være en selvmodsigelse

Jeg talte med en pige, der havde været i Danmark i knap et år. Hun fortalte mig smilende, at den eneste måde hun kunne beskrive danskere som helhed var, at vi er en »contradiction in terms« – en selvmodsigelse! Hun nævnte flere eksempler, som hun var forundret over. Hvordan vi kan have plakater og kampagner for sundhed og helse og pjecer og foldere om solens strålers skadelige virkning. Samtidig har vi selvbetjenings-solarier på hvert andet gadehjørne og vores definition af hygge inkluderer ofte fed mad, øl og snaps. Hvordan vi taler rosende om vore danske kolonier i udlandet, hvor »danskheden« stadig blomstrer og samtidig har svært ved at forstå, hvorfor f.eks. en pakistansk pige ikke kan fravristes sit tørklæde, når hun

har sat fødderne på dansk jord. Hun fortalte mig afslutningsvis, at det mest mærkværdige var, at vi blev så forundrede, når andre fortalte os om vore små pudsigheder – det var som om vi aldrig havde spekuleret over, at vores opførsel og ageren også kunne virke pudsigt og forunderligt for andre folkeslag med nye øjne.

Så i bund og grund er første skridt måske at acceptere de andres nye, anderledes og til tider forunderlige måde at handle på, deres anderledes syn, deres nye idéer og deres skikke og traditioner.

Måske kan midlet til vellykket integration være iboende en god portion inklusion?

Ja til et både-og

Som jeg ser det, fokuserer vi ofte på vores fællesskab med et ekskluderende i stedet for inkluderende udgangspunkt. Vi bør i stedet åbne op for de andre og ikke lade os forskrække af en statisk spøgelseshistorie om at blive gennemsyret af fremmed etnicitet og eksotiske skikke. Jeg synes, vi skal lade Enten-Eller stå på hylden som Kierkegaards fremragende klassiker og i stedet skabe plads til et både-og.

Jeg tror ikke, den danske kulturarv smuldrer mellem fingrene på de kære små for hver shawarma, de indtager. Jeg tror heller ikke, de pakistanske, tyrkiske eller libanesiske traditioner og skikke ryger i glemmebogen, hvis de tager på

lejrskole eller leger med etniske danskere. Ikke dermed sagt at halalfrikadeller på skolernes madplan skaber en vellykket integration. Det tror jeg til gengæld en dialog, baseret på ønsket om inklusion som middel til målet, kan – at kunne sameksistere på fornuftig vis ved at udveksle erfaringer, skikke, holdninger og værdisæt. At kunne forstå hvad hinanden siger – på vore forskellige måder. At se forskellighed som horisontudvidende i stedet for begrænsende.

I stedet for at begrænse os selv ved at barrikadere os bag vore tykke mure af egenkendte, trygge traditioner og kulturer bør vi fralægge os frygten for at blive overmandet af de andre. Vi må derfor erkende, at vi ikke befinder os i en kulturkamp men en kulturudveksling, hvor resultatet af udveksling ikke skaber en enten-eller kultur af rod-løse, kulturløse generationer – men et både-og af mangfoldighed og multikulturalisme.

Integrationen kommer ikke uden arbejde – mange af os går rundt og venter på et mirakel udefra, fra politisk niveau eller dalende fra himlen som et nyt Dannebrog, men sandheden – hvor fortærsket den end må lyde – er vel nok, at miraklet kun kan – og skal – komme indefra. Et gammelt kinesisk ordsprog lyder, at hvis vi ikke ændrer retning, kommer vi derhen, hvor vi var på vej til.

Jeg tror, det er på tide at finde fælles fodslag og ændre retning!

Debat om demokrati og integration

I forbindelse med gennemførelsen af Folkevirkes projekt om »Det svære demokrati« – hvor emner som aktivt medborgerskab, demokrati og integration stod højt på

dagsordenen har Folkevirke indbudt til en rundbordssamtale. Folkevirke har lagt vægt på at finde frem til deltagere, hvor spredningen i alder og geografisk tilknyt-

ning har været stor. Rundbordssamtale danner grundlag for den DVD, Folkevirke har udgivet samt for flere af de artikler, som bringes i dette temablade.

- Kort om debatdeltagerne -

Ahmed H.G. Al-Mohamedawi - 36 år

- Er født i Bagdad i Irak.
- Er under uddannelse som kleinsmed og arbejder som montør på en maskinfabrik.
- Har boet fem år i Danmark.
- Er gift og har ingen børn.

Jeanne Bau-Madsen - 62 år

- Er født i Gentofte.
- Er uddannet folkeskolelærer og cand.pæd. Underviser på Kildevældskolen på Østerbro, hvor hun bl.a. underviser i klasser med mange to-sprogede elever.
- Er gift og har to børn.

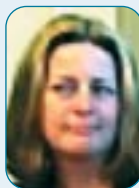
Solaf Dierki - 22 år

- Er født i Beirut, Libanon. Er kurder.
- Kom til Danmark med sin familie som 6-årig. Hendes far havde da boet i Danmark et års tid.
- Har taget studentereksamen – HTX. Læser på Københavns Universitet, hvor hun er ved at uddanne sig til bioanalytiker.
- Ugift – forlovet med libanesiser, der er bosat i Saudi Arabien.
- Ingen børn.

Pernille Korsgaard Jensen - 38 år

- Er født i Næstved.
- Er uddannet folkeskolelærer og underviser på skole i Valby med mange to-sprogede elever.
- Bor i København.
- Er ugift og har ingen børn.

Johannes Lind - 72 år

- Født i Råbjerg sogn syd for Skagen.
- Pastor emeritus siden 1993.
- Har arbejdet som præst i Kgs. Lyngby, Nuuk (Godthåb) samt senest været sognepræst i Esbjerg ved Vor Frelsers sogn. Har desuden arbejdet som missionær under Inter Church Employee i den lutherske kirke i Nordnigeria.
- Har været højskoleforstander i Løgumkloster.
- Gift og bor i Esbjerg.
- Arbejder i dag som kontaktfamilie under Dansk Flygtningehjælp i Esbjerg.

Nora Rasul - 44 år

- Født i Beirut, Libanon. Er kurder.
- Arbejdede i Libanon som sekretær i Udenrigsministeriet.
- Har været 17 år i Danmark, hvor hun har taget en grundpædagogisk uddannelse.
- Har intet arbejde, men ønsker stærkt at få et.
- Gift og har fire børn.

Sabria Ashour Safar - 50 år

- Er født i Bagdad, Irak. Er kurder og uddannet geolog.
- Har i Danmark uddannet sig til tolk. Taler flere sprog og er ansat på Kildevældskolen på Østerbro i København, hvor hun er modersmålslærer for to-sprogede elever.
- Gift og har to børn.

Mustafa Kamel Shareef - 30 år

- Er født i Nasrya i Irak.
- Har boet fem år i Danmark og har uddannet sig til IT- & Elektronikteknolog. Har fået ansættelse i Silkeborg kommune, hvor han arbejder med kommunens IT-afdeling.
- Bor i Silkeborg.
- Er ugift og har ingen børn.

Helle Wittenbein - 45 år

- Er uddannet folkeskolelærer og er ansat som lærer på Sprogcenter Syd i Skjern, hvor hun har arbejdet i 12 år.
- Hun har tidligere fungeret som vejleder på Sprogcenter Syd.
- Er gift og har tre børn.

Shala Nielsen - 33 år

- Er født i Zambia, hvor hun tog uddannelse som folkeskolelærer.
- Har boet 7 år i Danmark – Tarm.
- Er gift med dansker og har to børn.

Stof til eftertanke

Af
Anna Marie Bohsen,
journalist

Hun er lille og spinkel og sidder helt stille og tænker sig meget om, inden hun svarer. Og der er ingen bebrejdelser eller anklage i det, Sabria Ashour Safar fortæller:

– Når man står i et fremmed land, hvor man hverken forstår sproget eller kan læse bogstaverne, kender kulturen, traditioner eller den daglige omgangsform, er man fuldstændig nulstillet. Vi skal begynde helt forfra. Fra 0!

Vi ved intet om landet, kan ikke en gang tale med de mennesker, der bor her!

Vi er helt blanke, og derfor er det så hårdt at skulle starte et nyt liv i et meget anderledes land, siger hun.

– Derfor skal vi hjælpes, som var vi små børn. I skal være som lærerne i skolen, der hjælper de små børn til rette, når de starter i skolen – fordi

de slet ikke kender til skoleleverdenen. Ordene falder i TV Glads studie i Esbjerg, hvor Folkevirke har sat en halv snes debatdeltagere stævne for at drøfte temaer omkring integration blandt mennesker, der på den ene og anden måde har det helt inde på kroppen. Det er danske undervisere, det er flygtninge og indvandrere, der fortæller om at være her og være sammen om en fælles dansk fremtid.

Roen og freden

Sabria Ashour Safars indlæg i debatten i foråret 2006 gav mig

Sabria Ashour
Safar.

“Vi skal
begynde
helt forfra.
Fra 0!”

Ahmed H.G.
Al-Mohamedawi.

“... hverken
kriminell
eller en
nasser...”

meget stof til eftertanke. Af flere grunde. Først og fremmest fordi det var så hudløst og beskrivelsen så detaljeret, som var man på tomandshånd med hende, skønt vi var godt en halv snes, der hørte på og udvekslede oplevelser, tanker og visioner.

Og hendes beretning rører så dybt, fordi man selv som veletableret blev dansker svagt kan fornemme lidt af den fuldstændige forladthed, hun giver udtryk for. En forladthed og ensomhed, som de fleste vel har oplevet i større eller mindre grad på tidspunkter i deres liv.

Blot forstærket ti gange.

Og det tog meget længere tid at få adgang til det danske liv, end hun havde forestillet sig. Og det tog endnu længere tid at komme i kontakt med danskerne. Hun siger, at der er mange fordele ved at være i Danmark. Ikke mindst roen. Og freden. Den dybe ro og fred, som står i så skærende kontrast til årtiers krige, kampe og evig ufred mellem borgerne i det samme land, hvor hun kommer fra. Irak.

Det gør indtryk. Det sætter tanker i gang, for beskrivelserne kommer fra mennesker, som har været så meget igennem. De har ikke alle fået sår på kroppen – men angst og frygt slider meget. Det høres på deres beretninger.

Danske øl

Da Ahmed H.G. Al-Mohamedawi

Journalist Anna Marie Bohsen (t.v.) i intens samtale med Sabria Ashour Safar.

kom til Danmark fra Irak, får han at vide og kan også selv se det på gaden og restauranter, at danskerne drikker øl hele weekenden.

Nogle drikker faktisk hele tiden. Og så beslutter han sig for, at så vil han i hvert fald ikke være dansker.

– Men sådan er I jo slet ikke, siger han og føjer hastigt til, at fordi han er flygtning, så er han hverken kriminel eller en nasser. Han passer sit arbejde, og hvis der bare var flere af den slags, som hans arbejdsgiver er, så var der ingen problemer med integrationen.

Mustafa Kamel Shareef fra Irak derimod, har søgt og søgt og søgt job efter at have uddannet sig til IT- og elektronikteknolog.

– Nu har jeg været i Danmark i fem år, og det har været hårdt at lære

om landet, sproget, traditionerne og kulturen. Jeg har søgt så mange jobs og fået afslag alle steder. Jeg befandt mig i et tomrum. Skulle jeg rejse til England, Tyskland, USA? Uanset hvor jeg ville rejse hen for at få arbejde og skabe mig et liv, skulle jeg begynde helt forfra. Igen.

Alt faldt på plads

Men så var det, at jeg fik job i Silkeborg Kommune i IT-afdelingen, og fra det øjeblik faldt mit liv fuldstændig på plads – og til ro. Det har betydet så meget. Det er svært at forklare, for det betyder det hele. Alt. Nu har jeg et sted at være. Nu kan jeg skabe mig et hjem – en base. Nu kan jeg betale noget af alt det tilbage til Danmark, som jeg har fået siden den dag, jeg ankom...!, siger den store mand, hvis danske sprog ind imellem kan være lidt svær at forstå.

Men det er fordi jeg kommer fra Skjern-kanten, bemærker han.

Åben debat

Det blev en stor debat under beskedne former i TV Glads lokaler i Esbjerg.

Vi var kommet for at lytte til hinanden. Og det gjorde vi. Der blev lyttet og reflekteret, og tænkt hvor meget smerte mennesker kan overleve og stadig le og se det positive og underfundige i tilværelsen.

Selv en garvet journalist kan få flyttet på begreberne efter sådan en

god debat, hvor alle var åbne og havde ladet fordommene blive hjemme, hvis der stadig var nogle i behold. Fordi de fleste udlændinge, jeg kender i Danmark, er kommet hertil efter modne overvejelser på grund af arbejde. De vidste, hvad de kom til. De havde sat sig lidt ind i sproget, kulturen og hverdagen, havde været på besøg, fordi det var deres egen beslutning at komme her. De startede ikke fra nul og vidste, at nogle danskere drikker mange øl, men at der er endnu flere, som ikke gør det. De havde ikke så meget behov for hjælp, fordi de selv havde valgt. I god tid. Haft tid til overvejelser – vurderinger for og imod. Selv truffet beslutningen om at flytte til Danmark, fordi der var et job, der ventede på dem. Det er den væsentligste forskel. Jobbet. At det er der, og man ikke skal løbe spidsrod. Der er mange forskellige måder at være fremmed på i Danmark...

Mustafa Kamel Shareef.

“Jeg befandt mig i et tomrum.”

Mustafa Kamel Sharref (yderst t.v.) fortæller oprigtigt om, hvor svært det er at skabe sig et liv til Jeanne Bau-Madsen og Ahmed H.G. Al-Mohamedawi.

Ghettoen giver ro i sjælen

Det er rart at være sammen med folkefæller, når man er ude i verden. Her kan man tale ud fra fælles baggrund. Derfor skal vi ikke være bekymret, når flygtninge finder sammen. Det gør danskerne jo også, siger tidligere præst og nuværende kontaktfamilie fra Esbjerg

Af
Anna Marie Bohsen,
journalist

– Glæden ved at kende nogle dejlige mennesker er stor. Og så bliver vi altid mødt med kærlighed.

Det siger Johannes Lind. Sammen med fru Annalise har han siden december 2005 været kontaktfamilie for et yngre chin-ægtespar og deres fire børn, som har måttet flygte fra Burma.

Annalise og Johannes Lind, begge omkring 70 år, bor i Esbjerg og meldte sig som frivillige hos Dansk Flygtningehjælp, fordi de gerne

ville være med til at gøre en konkret forskel for flygtninge, der vælger Danmark.

– Der er et voksende fremmedhad i Danmark, og det kan vi ikke være bekendt.

Derfor vil vi gerne være med til at hjælpe en enkelt familie godt ind i Danmark og i det danske samfund. Og det er såmænd ikke den store indsats, der skal ydes. For det første er chin'erne fra Burma meget selvhjulpne. De er kristne, og for det andet er der et godt netværk blandt deres folkefæller, fortæller Johannes Lind.

– Sådan i al korthed så er kontaktfamiliens opgave at være en hjælp-som nabo:

Vi kan hjælpe med at få fat i en håndværker, hvis der er problemer, vi kan

køre dem til læge eller på anden måde være til praktisk hjælp, »oversætte« svære breve fra offentlige myndigheder og den slags, siger han. Johannes Lind er pastor emeritus og har selv været »udlænding« i såvel Grønland som Nigeria i Afrika.

Pastor emeritus og nuværende kontaktfamilie i Esbjerg, Johannes Lind.

Positiv overvægt

– Uha, jeg er stor tilhænger af ghetto-dannelser. Samvær med folkefæller giver styrke, når man bor i et fremmed land. Og jeg ved såmænd godt, at det ikke er særlig velset, når flygtninge og indvandrere i Danmark holder sammen. Men vi priser danske kolonier ude i verden i høje toner, fordi de holder sammen om at bevare dansk kultur og det danske sprog, hvor de end er.

Jeg bruger gerne ordet ghetto i to betydninger: dels om den fysiske nærhed og dels om den åndelige kulturelle nærhed. Den sidste trives vel bedst, hvis også den fysiske nærhed er til stede. Ikke mindst for mennesker, som ikke bare kan hoppe i bilen og køre på besøg hos hinanden. Jeg betragter ghettoen som et stort gode. Den kan i uheldige tilfælde virke negativ i den forstand, at nogle vil forsøge at leve deres liv inden for ghettoens rammer. Men den positive betydning har overvægt. Ghettoen giver tryghed. Og den samme tryghed, som kan få nogle til at holde sig inden for ghettoen, kan give andre mod og styrke til at gå ud for at »erobre verden«, siger Johannes Lind.

Som at være hjemme

Han og Annalise har været udlændinge i Nigeria.

– Vi kom ganske vist dertil som den stærke part med vore uddannelser og penge med hjemmefra. Men alligevel betød det meget for os at være sammen med andre danskere. Og så var det såmænd lige meget, om disse danskere var missionærer, som jeg, eller byggede

ølbryggerier eller veje. At være sammen med andre danskere var som at være hjemme. Det gav ro i sjælen. Vores biskop var vist nok lidt utilfreds med, at vi så så meget til hinanden. Han syntes, at vi skulle integreres noget mere. Men vi vidste jo, hvad vore behov var, og heldigvis var der ingen derude, som havde magt til at tvinge os væk fra hinanden.

Ikke kopier

Vores chin-flygtninge i Esbjerg og omegn er et godt eksempel på den positive side af ghettodannelsen. De har etableret deres egen modersmålsundervisning for børnene. De mødes regelmæssigt til gudstjenester, hvor de også spiser sammen. De fejrer deres nationaldag med stor festivitas. Hvis de har råd, ofrer de gerne et taletidskort til mobiltelefonen for at ringe til familien i Burma, Tyskland, USA eller hvor de nu er havnet. De ønsker virkelig at fastholde deres kultur og værdier. Men de er, som vi har mødt dem, også ivrige efter at lære dansk og komme til at fungere i det danske samfund.

Ethvert menneske har brug for at være rodfæstet og bygge videre på det, som man allerede har – altså værdierne og kulturen fra hjemlandet. Ghettoen bidrager til, at man ikke bliver identitetsløs og ikke mister sin menneskelige værdighed. Ingen har glæde af, at der bliver dannet kopimennesker. Fordi de må flygte til et andet land – i dette tilfælde Danmark – skal de jo ikke lave sig om og glemme alt om det land, de er vokset op i. Det har

de som fundament, når de skal etablere sig i et nyt land. Vi kan ikke forlange, at de skal være som os, eller at de ikke må være sammen med deres folkefæller. Lige så lidt som jeg kan forlange, at min nabo skal foretrække mig frem for sin egen familie, eller forlange at han skal lægge sig efter de samme ryge-, drikke- og spisevaner som jeg har, siger Johannes Lind. Og han føjer til, at det vist ikke betyder noget, at han og hans kone er så meget ældre end chin-familien.

Reservebedster

– De kalder os Bibi og Bobo, som betyder bedstemor og bedstefar. Måske spiller vi en rolle som reservebedsteforældre for de fire børn. At blive inviteret, at føle sig velkommen, at lære noget om, hvordan mennesker lever i en anden del af verden – det er da stort at kunne det. Familien har ikke været her så længe, og de kan en lille smule engelsk, så det går sådan set fint med kommunikationen.

Som sagt vil de gerne være en del af det danske samfund. Og vi kan vel forlange det samme af dem, som af de andre af vore naboer – at de passer deres arbejde og betaler deres skat. Med den nuværende regering og dens støtteparti har Danmark ikke meget at tilbyde disse mennesker. I hvert fald ikke med hensyn til det mest grundlæggende i tilværelsen: at redde dem fra forfølgelse og død, siger Johannes Lind.

Annalise og Johannes Lind er kontaktfamilie til flygtninge fra Burma.

Den vigtige samtale

22-årige Solaf Dierki fra Libanon har på nært hold oplevet den svære integration

Af Annemarie Balle

Selv om Solaf på 22 år har boet det meste af sit liv i Danmark – 16 år – og har taget dansk htx-eksamen og lige nu er ved at uddanne sig til bioanalytiker, så føler hun sig ikke kun dansk.

Hun rummer også en stor arabisk kultur i sig. En kultur, hun gerne vil bevare og leve videre med i sin hverdag.

Hendes ønske om at fastholde sin arabiske kultur er så stærk, at hun kun drømmer om at blive gift med en mand, som hun kan dele sin arabiske kultur med.

– Men, siger hun, det er også vigtigt for mig, at jeg kan have en hverdag, hvor de demokratiske værdier, jeg er vokset op med i Danmark, kan fastholdes.

Hvis jeg skal nævne tre gode ting ved at bo i Danmark, er det først og fremmest det danske demokrati. Jeg sætter også stor pris på mange af de goder, det danske samfund rummer. Her tænker jeg bl.a., at børn og unge gratis kan gå i skole og få en uddannelse, at man gratis kan låne bøger på biblioteket, og at unge under uddannelse har mulighed for at få SU.

Også den danske indstilling til »livslang læring« er rigtig god. Det er en stor fordel, at alle uanset alder altid har mulighed for at uddanne sig og også kan vælge en ny uddannelse i en sen alder.

Arabiske værdier

– De værdier, jeg ser i min oprindelige kultur – den arabiske – er det sociale miljø, som jeg oplever med venner og familie og så nogle grundlæggende religiøse og kulturelle værdier. Dem kan jeg ikke slippe, derfor har jeg også besluttet

mig for, at min kommende mand skal være enten fra Libanon eller Syrien.

Når jeg peger på netop de to nationaliteter, er det fordi det er lande, hvor religionen spiller en stor rolle, men ikke dominerer eller sætter anden form for lovgivning ud af spillet.

Jeg kunne aldrig drømme om at blive gift med en mand, som f.eks. ikke ville tillade, at jeg fik en uddannelse og siden ikke måtte bruge den.

Solaf Dierki: – Jeg ønsker at blive gift med en mand, som jeg kan dele mine religiøse værdier og den arabiske kultur med.

Jeg vil fortsat have min frihed, men jeg har samtidig et dybt ønske om, at vi kan dele nogle kulturelle værdier.

Jeg har ikke kunnet finde danske mænd, som havde den forståelse. Her i Danmark findes desuden ikke en syrisk eller en libanesisk forening, hvor jeg kunne komme og finde danske venner, som deler mine værdier, så det har været svært sådan i en dansk hverdag at finde den mand, jeg drømmer om at blive gift med.

Fandt kæreste på nettet

Solaf Dierki har gået længe med sine overvejelser. Da det stod klart for hende, at det ville være umuligt

for hende at finde »den helt rigtige« mand her i Danmark, begyndte hun at søge på nettet.

Her har hun haft kontakt med flere. – For et års tid siden fik jeg kontakt med en meget sympatisk mand fra Syrien. Han er i øjeblikket bosat i Saudi Arabien, hvor han arbejder som ingeniør.

Det viste sig hurtigt, at det var den mand, jeg vil giftes med. Vi havde tæt kontakt over nettet og talte meget i telefon.

Efter nogen tid besluttede vi os for at mødes i Syrien sammen med vore familier. Han er min helt store kærlighed. Vi er begge meget forelskede i hinanden og er sikre på, at vi vil få et godt liv sammen. I forbindelse med besøget i Syrien blev hun forlovet med sin kæreste. Det skete ved en stor, traditionel forlovelsesfest helt efter syrisk skik. Men, erkender Solaf Dierki, den type ægteskab er ikke let at indgå. Jeg kan ikke få ham til Danmark, hvor der er meget skrappe regler for indvandring, også selv om han har en uddannelse og ønsker at arbejde i Danmark, så han kan forsørge sig selv.

Derfor kan jeg ikke se anden udvej end at rejse til Saudi Arabien, hvor han bor.

Vigtig uddannelse

Men før Solaf Dierki rejser fra Danmark, vil hun gøre sin uddannelse færdig, så hun senere kan søge arbejde i det land, hvor hun slår sig ned med sin mand.

Jeg er slet ikke i tvivl om, at jeg vil bruge min uddannelse og ikke blot gå hjemme. Jeg har brugt mange år på at uddanne mig og er ved at få en uddannelse, som jeg er meget glad for. Jeg glæder mig til den dag, hvor jeg får et job.

Når jeg ser på, hvordan mange nydanskere lever i Danmark, kan det godt gøre mig bange. Der er mange, som har en god uddannelse, som de gerne vil bruge. Men de kan ikke få et job. Jeg kan godt blive bange ved at tænke på, at det kunne ske for mig. Det ville være frygteligt. Og jeg synes også, at det er en skam, at så mange veluddannede mennesker ikke kan få lov til at arbejde i Danmark og dermed kunne give noget til det danske samfund, de lever i.

Lige nu ser det ud til, at Solaf Dierki kommer til at arbejde i Saudi Arabien.

– Men der kan selvfølgelig ske meget i de kommende år. Jeg taler meget med min kæreste om fremtiden, og han er meget forstående og indstillet på, at vores fælles fremtid skal lykkes. At jeg skal arbejde og leve et liv, hvor vi kan forene den arabiske kultur med de danske værdier, jeg sætter højt.

Familiens reaktion

Men beslutningen har bestemt ikke været let. Solaf Dierkis familie har været meget forbeholden.

Hendes mor, Noura Rasul, siger, at hun er flygtet fra et styre og et samfund, som hun følte sig forfulgt i.

– I mit liv i Libanon oplevede jeg mange skræmmende ting. Min fremtidsdrøm er, at mine børn ikke kommer til at gennemgå det samme, som jeg har gennemgået. Jeg har i de 16 år, hvor jeg har boet i Danmark, arbejdet på at mine børn skal føle sig hjemme i Danmark og ikke føle sig som indvandrere. Jeg ønsker, at de skal tale godt dansk og have en uddannelse, så de kan blive behandlet på lige fod med andre danskere og ikke som indvandrere.

Noura Rasul har brugt meget energi på at sikre sig selv og sine børn en god integration, derfor blev hun også meget overrasket over, at

hendes datter nu ønsker at bosætte sig i måske Saudi Arabien.

– Jeg kan slet ikke forstå, at hun nu frivilligt vil flytte tilbage til et område, som vi for 16 år siden selv er flygtet fra for at skabe os et bedre liv og opleve sikkerhed og tryghed i hverdagen. Jeg forstår godt, at hun er forelsket i en mand, som jeg har truffet og også selv synes er meget sympatisk. Men hverdagen skal også fungere, og her er jeg meget i tvivl om, at det nu også bliver så lykkeligt, som Solaf tror.

Jeg håber selvfølgelig, at det vil ske, men jeg kan ikke sige mig fri for, at jeg ikke er overbevist om, at det vil ske. Der er så meget, som ikke er så frit som her i Danmark.

En af de store goder i Danmark er foruden en velfungerende velfærdsstat kvindernes rettigheder. Lovgivning om ligestilling og samfundets generelle indstilling på at behandle mænd og kvinder lige, er værdifuldt. Det finder man ikke i mange arabiske lande.

Den vigtige dialog

I forbindelse med Folkevirkes projekt om integration, deltog både Noura Rasul og Solaf Dierki.

– Den store rundbordsdebat har virkelig fået mig til at tænke meget over tingene og også fået mig til at forstå, at samtalen virkelig betyder meget, siger Solaf Dierki. Både for det enkelte menneske og for at sikre en demokratisk udvikling. Det er blevet helt klart for mig, at det er vigtigt at få samtaler på tværs af de kulturelle skel og diskutere meget forskellige emner. Det er på den måde, at vi bliver mere bevidste om vore egne holdninger og også får mulighed for at afprøve dem. Se om de holder. Jeg ved, at debatten om min beslutning om at blive gift med en mand, der i øjeblikket bor i Saudi Arabien, har fyldt meget i mit forhold til min familie og også i Folkevirke-debatten. Derfor er det også vigtigt for mig at sige, at jeg

ikke har taget beslutningen om at blive gift med netop ham for at komme væk fra Danmark. Der er mange gode ting i Danmark, som jeg sætter stor pris på. Men kærligheden er vigtigere for mig. Jeg er et åbent menneske og er indstillet på at ville opleve andre lande og nationer. Jeg tror, at det kan lade sig gøre at forene mine kulturelle værdier med mine ønsker om demokratisk udvikling.

Skal være mere åbne

Jeg synes også, at man skal passe på med ikke at sætte folk i kasser og generalisere for meget. Det gælder alle steder. Jeg synes, at man i Danmark er for tilbøjelig til at sætte folk i kasser og sige »dem« og »os«. Jeg er gennem samtaler blevet overbevist om, at netop dialog og samtale kan rykke rigtig meget. Jeg må sige, at efter optagelsen af Folkevirkes DVD har jeg tænkt meget over, hvordan jeg selv kan være med til at ændre tingene. Helt banalt har jeg tænkt meget over, hvordan vi omgås hinanden. Både i skolen og på mit nuværende studium oplever jeg ofte, at man sætter sig i grupper og sjældent blander sig med de andre grupper. Jeg har også spurgt mig selv, hvorfor jeg ikke forsøger at bryde det mønster ved f.eks. at blande mig med grupper, som jeg ikke tidligere har været sammen med. Det er ikke let, men jeg forsøger og håber, at andre også vil række hånden frem til et mere åbent samvær. Jeg har for nylig deltaget i et arrangement med Dansk Flygtningehjælp, hvor mange nydanskere og danskere mødtes om fælles madlavning. Det var en spændende dag, hvor vi hyggede os og hvor vi alle kunne præsentere mad fra vore hjemlande og snakke frit om vore oplevelser og erfaringer fra det danske samfund. Jeg håber, at flere vil tage den idé op og invitere til fælles møder og debatter, hvor man frit kan diskutere emner og få et indblik i andre kulturer, lyder ønsket fra Solaf.

Drømmen om Danmark

Både nye og gamle danskere ønsker fredelig sameksistens og mulighed for at skabe sig et godt liv for sig selv og familien

Af Annemarie Balle

– Jeg håber, at mine børn ikke kommer til at gennemleve det samme, som jeg har gjort i mit hjemland. Mit ønske er, at de vil føle sig hjemme i Danmark og ikke bliver opfattet som en særlig gruppe – indvandrere.

Sådan lyder et inderligt ønske fra en af deltagerne i Folkevirkes debatmøde i Esbjerg.

Forud for mødet blev alle deltagere bedt om at skrive deres ønsker for fremtiden ned. De skulle også nævne tre goder i Danmark og tre goder fra deres hjemland.

De ærlige og dybtfølte ønsker og drømme dannede grundlag for en spændende og inspirerende samtale. Demokrati var det ord, der blev nævnt flest gange. Også ord som

frihed og tryghed gik igen. Mens flere af nydanskerne talte om »ro og fred« og »ingen krig og ufred«, blev »velfærdssamfundet« nævnt af stort set alle. Flere nydanskere tilføjede: mulighed for livslang læring, gratis skolegang og gratis adgang til biblioteker, ligesom de fremhævede: kvinders rettigheder, respekt for menneskerettigheder og det enkelte menneskes rettigheder samt samfundets rummelighed.

Det savner vi

Når man ser på listen med de værdier, som nydanskerne fremhæver fra deres hjemlande, står det klart, at der er meget, de fortsat savner, og som det vil tage lang tid at få etableret i Danmark. Det er det sociale liv, den gensidige respekt, den store gæstfrihed, venskaberne, kulturelle værdier, de kendte traditioner og naturen.

Det er væsentlige ting i livet, som skal vokse ud af en sameksistens, hvor alle parter er åbne over for

nye impulser. Selv om den åbenhed etableres, og der skabes flere venskaber på tværs af de etniske grænser, vil mange nydanskere stadig bære et savn i deres hjerter.

– For, som en af deltagerne tilføjede under debatten, selv om jeg nu bor i Danmark og føler mig dansk, så glemmer jeg ikke min irakiske fortid. Jeg har levet mange år i Irak og har mange minder – gode og dårlige – fra den tid. Jeg har stadig en del af min familie i Irak.

Hvis jeg en dag skulle flytte fra Danmark til Frankrig eller England, så glemmer jeg jo ikke Danmark. Jeg vil altid bære de danske år i mit hjerte. Jeg er et helt menneske, så jeg sletter ikke pludselig en række år fra min hukommelse.

Ja, og så er der naturligvis et ord, som går igen hos de fleste. Vejret. Efter et regnfuldt og blæsende efterår og en lang og meget kold vinter, kan man ikke bebrejde nogen for med glæde at tænke på varmere himmelstrøg.

Fremtidsdrømme

Der er stor forskel på de fremtidsdrømme, som nydanskere og gammeldanskere har.

Selv om der er sammenfald, er der en tydelig tendens til, at nydanskerne er meget konkrete i deres drømme og forhåbninger, og at deres tanker i første række går på at få skabt sig selv og sin familie et godt liv.

Endnu er der ikke overskud til en meget teoretisk tilgang til, hvordan samfundet kan forbedres. Det er de jordnære ønsker, der står øverst på listen. Det er håbet om:

- at blive behandlet og betragtet på samme måde som danskere
- at danskere og nydanskere kan finde ud af at bo, leve og arbejde sammen
- at mine børn ikke gennemlever det samme som jeg
- at mine børn kommer til at føle sig hjemme i Danmark og ikke opfattes som en særlig gruppe – indvandrere
- at jeg kan gøre min uddannelse færdig
- kunne blive gift med min forlovede
- kunne få fast arbejde inden for det fag, jeg har uddannet mig til
- kunne fuldende min uddannelse som socialrådgiver.

Danskerne visioner

Listen over de gammeldanskes fremtidshåb afspejler, at de mere materielle forhold nærmest tages for givne. De er i hvert fald ikke-eksisterende på listerne. Det er derimod ønsker om, hvordan samfundet og danskerne som sådan skal udvikle sig. Det er visioner, der præges af ønsker om at få det gode frem i alle og derved sikre en fredelig sameksistens, hvor yderligtgående synspunkter ikke blokerer for en demokratisk udvikling. Visionerne omfatter også, at alle danske borgere kan spille ind med forslag til, hvordan samfundet kan blive

endnu bedre at leve i samtidig med, at alle kan drage fordel af en udvikling i retning af et multikulturelt samfund. På listen er ønsker om at Danmark i fremtiden vil være et fredeligt samfund, som bygger på demokrati og med mange forskellige kulturer. Det udtrykkes i sætninger som:

- at jeg som lærer får mulighed for at skabe demokratiske mennesker med et stort selvværd, selv om det er svært og kræver megen indsigt i andre kulturer
- at mennesker med anden etnisk baggrund i Danmark får mulighed for at blive accepteret/respekteret som ligeværdige medborgere, og at de vil opleve det danske samfund som åbent og venligt.
- som etniske danskere må vi erkende, at vi lever i et materielt overskudssamfund, som sagtens kan rumme nye borgere, der kan bidrage til at udvikle det danske samfund. Ønskeligt er det også, at der bliver større dialog omkring begrebet integration, at vi prøver at holde fast i, at vi alle er mennesker og kunne være med til at nedbryde barrierer på begge sider, hvor de er. For de er bestemt ikke alle steder.

Danske foreninger

Mange danskere siger lidt i sjov, at Danmark er foreningernes land. At man ikke kan sætte to danskere sammen, uden at de danner en forening. Det er også rigtigt, for ser man listen over foreninger i Danmark, så er den meget lang.

Foreninger er et godt forum for samvær om en fælles interesse. Det kan være sport, en hobby eller et sted at diskutere særlige emner.

Mange danskere har set foreninger som så særegent dansk, og mange er de nydanskere, der er blevet opfordret til at melde sig ind i en

forening for at få en tættere kontakt og direkte dialog med danskerne.

En af de danske deltagere sagde, at »foreninger er et sted, hvor man møder andre mennesker i alle aldre, fra forskellige sociale lag, kulturer og nationaliteter«.

Men det er ikke hele sandheden.

En anden gammeldansker nævnte medaljens anden side: at foreningerne generelt er meget lukkede og bestemt ikke egnede til integration. Med mindre at foreningen så det som sit mål at fremme integrationen og det var drøftet blandt medlemmerne. Hendes erfaring var, at lukketheden ikke kun fungerede over for udlændinge – men i det hele taget også over for »folk udefra«. Altså også folk uden for medlemskredsen!

Ligeværd

Ønskerne om at skabe et demokratisk Danmark forbandt de fleste med begrebet »ligeværd«. Et ord, som blev vendt og drejet mange gange, så dets mange nuancer kom frem. Grundlæggende var holdningen, at ligeværd er, når vi alle går ind for demokrati, så er alle lige – mænd som kvinder, socialgrupper, religioner og racer. Alle er lige meget værd!

Og, blev det føjet til, vi har alle lige stor værdi som mennesker. Lige stor ret til at være her og lige stor pligt til at deltage i de fælles opgaver.

Flere af debattens deltagere pegede på, at der er et tæt samspil mellem den demokratiske indstilling og mulighederne for at sikre en frugtbar integrationsproces.

Det blev sagt flere gange, at vi skal forsøge at holde fast i, at vi alle er mennesker.

Ingen skal acceptere at blive slået i hartkorn med yderligtgående politikeres politik og retorik. Der er så mange andre danskere – nye som gamle – end dem, der er så synlige for det dårlige.

NOURA RASUL

2 kg tomater
 4 stk. salathoveder
 6 stk. agurker
 2 ltr. natural yoghurt
 1 kg kikærter
 1 kg ris
 1 kg bulgur
 10 stk. citroner
 1 ltr. olivenolie
 2 kg kartofler
 3 stk. peberfrugter
 3 stk. squash
 1 bundt persille
 3 ds. flåede tomater
 1 kg linser
 Arabisk brød
 Rugbrød
 Ost

Kalkun-pålæg
 4 ds. tun
 2 kg gulerødder
 10 stk. æbler
 10 stk. bananer
 10 stk. appelsiner
 Rosiner
 1 kg dadler
 0,5 kg mandler
 Saft
 Juice
 Majs
 Løg
 Hvidløg
 2 kg lammekød
 Cornflakes
 Mælk

Historier fra indkøbssedler

Mens indkøbssedlen ligger på køkkenbordet og langsomt bliver læn- gere efterhånden som skabe og skuffer tømmes for mad og tilbehør, tænker de færreste nok over, hvil-

ken historie sedlen egentligt for- tæller. Det er først, når man ser naboens seddel, man ser forskel- len. Her bliver traditioner, vaner og planer pludselig synlige: »- Åh, de skal nok have gæster« eller: »- Med alle de grøntsager, fisk og kyl- linger er det sikkert en familie på »kostomlægning«, der skal have fyldt depoterne op«.

Når der står »te« og ikke kaffe øverst på sedden, og der er peber- frugter, små agurker, kilovis af såvel linser som kikærter og både arabisk brød og tyrkisk drikkeyog- hurt, kunne noget tyde på en fami- lie af fremmed herkomst, der skal på indkøb.

Den mere traditionelle kogekunst i gammel-danskeres køkken omfat- ter mere kartofler, hakket eller anden okse- og svinekød, blomkål, gulerødder, franskbrød, ost og mar- melade.

Interessant er det at se andres indkøbsseddel og dermed hvordan

Integrationsammenkomst for danskere og indvandrere. Arrangementet fandt sted i Aars, Vesthimmerland.

man anvender de produkter, som vi alle har lige adgang til. En gammel-dansk seddel med 10 citroner på, ville give anledning til gæt på en gæsteproduktion af citronfromage. Men man kunne måske ved lejlighed

spørge en ny-dansker om, hvad man også kan bruge citroner til. For med så stort et kvantum, må fru Nydansker bruge dem til en helt masse, som fru Gammeldansk ikke lige har tænkt over...

PERNILLE KORSGAARD JENSEN

Frugt
(så vidt muligt økologisk)
Grøntsager (økologisk)
Rugbrød
Italiensk brød
En mager ost
En god spegepølse
Tømmelig meget kød,
primært kylling,
oksekød og lam
Ris
Olivenolie
Minimælk
Kaffe
Cola light
Cigaretter
Lidt slik

JEANNE BAU-MADSEN

Rugbrød
Mager leverpostej
Mager ost
Tomater
Avocado
Forårsløg
Iceberg-salat
Gulerødder
Kartofler
Pasta
Olivenolie
Pålægsschokolade
Børnesyltetøj
Laksebøffer
Jasminris
Tomatpuré
Hakket okse- og lammekød
Rejer
Køkkenruller
Hundemad
Fuglefrø
3 flasker rødvin

MUSTAFA KAMEL SHAREEF

Te
Krydderier
Peberfrugter
Tomater
Agurker (små)
Æbler
Appelsiner
Arabisk brød
Juice
2 kyllinger
Fisk
Ris
Mad-yoghurt
Tyrkisk drikke-yoghurt
Smøreost

SABRIA ASHOUR SAFAR

1 kg tomater
2 pk. peberfrugter
2 stk. agurker
1 pose løg
2 stk. salathoveder
4 stk. citroner
Et bundt bredbladet persille
1 pose gulerødder
3 dåser tomat
1 dåse tomatpuré
1 flaske olivenolie
3 pk. kyllingebryst
3 ltr. letmælk
1 ltr. yoghurt
1 pk. Kærgården
Cheesy ost
Rejeost
Feta i tern
Smelteost
1 kg pasta
2 kg ris
1 kg bulgur
1 pose kartofler
Rugbrød
Toastbrød

Den vigtige kontakt til danskerne

Siden slutningen af 90'erne har Dansk Flygtningehjælp haft frivillige, som hjælper flygtninge ind i det danske samfund

Af Anna Marie Bohsen,
journalist

- Hvordan finder jeg sukker og mel i supermarkedet?? Hvor står det, hvad hedder det på dansk, og hvordan ser poserne ud?

Hvordan bruger man en vaskemaskine, hvilken slags sæbe skal man bruge og hvor meget? Hvordan starter man maskinen og hvordan slukkes den?

Og hvad er forældresamtale på børnenes skole, og skal man gå til den? Det er blot enkelte af mange spørgsmål, som hurtigt melder sig, når flygtninge/indvandrere kommer til Danmark og skal have hverdagen til at fungere.

Der er hjælp at hente.

Ikke for alle - men for mange.

Siden 1998-99 har frivillige i Dansk Flygtningehjælp tilbudt at være kontaktfamilie for flygtninge- og indvandrerfamilier. Og i store byer som København, Odense, Århus, Aalborg og Esbjerg er der ventelister med flygtningefamilier, der gerne vil have en dansk kontaktfamilie, mens omfanget af kontaktfamilier og flygtningefamilier harmonerer bedre ude i landområderne.

En god nabo

En kontaktfamilie fungerer som en god nabo, der kan træde til med praktisk hjælp, råd og vejledning, når den nye nabo har behov for det og beder om det.

- På landsplan har vi cirka 2.800 frivillige og hver af dem har i gennemsnit kontakt med tre flygtninge/indvandrere på den ene eller anden måde, fortæller Mette Bjørn. Hun er frivilligkonsulent i Dansk Flygtningehjælp for de 15 frivillige

grupper, der er i Ribe Amt og det halve af Sønderjyllands Amt, som er hendes område.

- Kontakten kan være som kontaktfamilie eller som hjælp, når der skal læses lektier eller på andre måder med i arrangementer og sammenkomster for flygtninge. I øjeblikket har 4.000 flygtninge/indvandrere en dansk kontaktfamilie.

Lektiehjælp hos »Brobyggerne«

En af disse 15 grupper er »Brobyggerne i Esbjerg«. Gruppen blev stiftet i 1998 og holder til i et frivillighus, hvor der er forskellige arrangementer for flygtninge - bl.a. fællesspisning, syftener og motion for etniske kvinder. Ligesom i andre af de frivillige grupper, er der også i »Brobyggerne« frivillige socialrådgivere, jurister, psykologer og andre, som flygtningene kan få rådgivning hos.

»Brobyggernes« største indsatsområde er lektiehjælp, som de giver tre forskellige steder i Esbjerg.

- Som eksempel kan jeg nævne, at i Esbjerg bor der ca. 4.000 flygtninge. Og vi har måske tre-fire kontaktfamilier, hvor behovet ville være 30-40, siger Mette Bjørn og føjer til, at kontaktfamilie kan være hele familier men også enlige, der har lyst til at hjælpe. - Den typiske kontaktfamilie er fra 30 år og opefter og må gerne have børn, fordi det ofte gør kontakten til en flygtningefamilie med børn nemmere. Når enlige går ind som kontaktfamilie, er det ofte kvinder i 40-50 års alderen.

Kontakt efter behov

Efter de første tre år i landet, vælger flygtninge- og indvandrerfamilierne ofte at flytte til de større

byer, hvor mulighederne for job kan være bedre, og hvor de måske også har landsmænd. Det kan imidlertid gøre integrationen sværere. Erfaringerne viser, at flygtninge, der bor i landkommunerne, hurtigere får et netværk blandt danskerne og børnene får kammerater, og dermed kommer de også hurtigere ind i det danske samfund.

- Man er kontaktfamilie i kortere eller længere tid alt efter behovet. Hvor ordningen fungerer godt, har den meget stor betydning, for det giver den nyankomne familie mulighed for at lære »koderne« i den danske hverdag at kende af en dansk familie.

De fleste flygtningefamilier har ikke kontakt med andre danskere end dem, der får penge for det - altså læge, banken, sagsbehandler med flere - og har aldrig været i et dansk hjem. Det betyder, at de må pejle sig frem i det danske samfund, og det kan være en svær sejlads, siger Mette Bjørn.

Det er op til den enkelte at vurdere, hvor meget tid man vil lægge i det frivillige arbejde. Nogle bruger en time om måneden - andre 40 timer om ugen, siger hun.

Læs mere på
www.flygtning.dk

Anmeldelse til Folkevirke:

En guldgrube af værdier ★ ★ ★ ★ ★

Af Jørgen Jensen

Arveguldet!

Hvad er nu det for noget?

Ja, man studser lidt, når man får stukket en bog med denne titel i hånden. Arvegodset og arvesølvet er velkendte ord i det danske vokabularium. Men arveguldet?

Det er dristigt – og modigt – af Peder Skyum-Nielsen, professor i dansk mediesprog ved Syddansk Universitet, at vælge titlen »Arveguldet« – en bog om danskernes værdier. Ikke mindst i tider, hvor slægter nok følger slægters gang, men hvor også historieløsheden bliver mere og mere udtalt, og hvor smarte slogans, reklamesprog og

computer- og sms-kulturene gnækker løs over grænserne i en uendelighed i nutidens stakkato-sprog.

Så man kan blive aldeles forvirret, når man bliver konfronteret med spørgsmålet om, hvad danske værdier egentlig er for nogle størrelser. Selv nævner forfatteren faren for, at begreber som Egoland, Kræveland og Klageland vil trænge sig på, hvis vi ikke er bevidste om de fælleskabende værdier, der i århundredere har præget dansk kultur og (ud)dannelse.

Peder Skyum-Nielsen definerer selv arveguldet som det åndelige gods, der bærer os som enkeltpersoner og som samfund – altså slet og ret danskernes værdier.

Forfatteren har systematisk samlet sentenser, ud-sagn – »livsord«, som han kalder dem – fra pædagogiske pionerer og ledere, der gennem tiderne har formuleret mottoer og visdomsord. Hvad enten de er hugget i sten over indgangen til uddannelsessteder eller nedfældet i f.eks. den danske sangskat.

De tusind livsord er systematiseret i syv kapitler. Først så har vi Byggegrunden – det jordnære, rodfæstede og konkrete. Så følger Lysthuset, hvor sjov og leg driver værket, Værkstedet, hvor det værdiskabende og flittige befinder sig, Hjerterummet med følelser, kærlighed og varme, Tankegan-

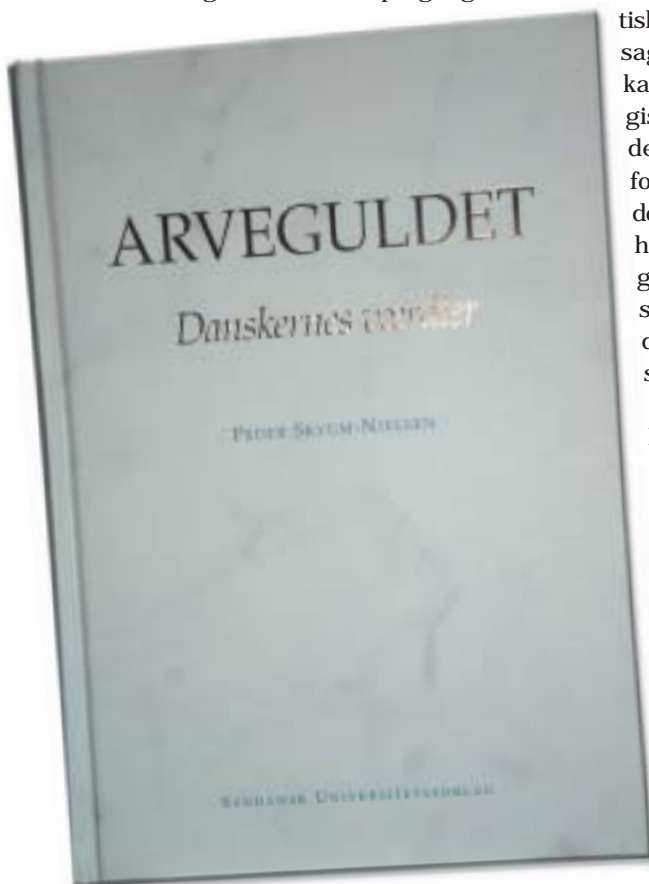
gen, hvor ord, sprog og sang får mæle, og Sjælesalen til det religiøse og immaterielle. For så at slutte med kapitlet Åndernes Hal, der er samlingssted for vore højeste forestillinger og for troen på det guddommelige i livet.

Bogen indledes med en historisk gennemgang af danskernes værdier gennem tiderne med et udvalg af folkets ordskatte. Fra inskriptionen over Gjellerup Kirke »År 1140 efter Herrens kødblivelse er dette hus grundlagt til Guds ære« over latinske deviser, kristen visdom, den nationale gendannelse efter 1864-katastrofen til nutidens logobølger og slogans om alt fra skolegang til lakrids.

Det er et imponerende værk, Peder Skyum-Nielsen har præsteret efter års research, som det hedder på nudansk. Det hele bliver afsluttet i kapitlet mottoernes mosaik og et 80-sider register, der fungerer som en glimrende vejviser for enhver, der ikke lige læser bogen fra ende til anden.

Skyum-Nielsen fortjener tak for en meget vedkommende bog. Den kommer på rette tidspunkt – ikke kun på grund af debatten efter Muhammed-sagen, men også fordi nye generationer mere end nogensinde har brug for at vide, hvorfra deres verden går.

- »Arveguldet«
- 400 sider, rigt illustreret
- 348 kr.
- Syddansk Universitetsforlag

Danske værdier hugget i sten og skrevet på tavler

I forbindelse med præsentationen af professor Peder Skyum-Nielsens bog »Arveguldet. Danskernes Værdier« gav dr.phil. Birgitte Possing en anmeldelse af bogen

Af Birgitte Possing,
dr.phil.

Har vi særlige mottoer i den »nationale dannelse« i Danmark? Ja, vi har. Men de har skiftet gennem fire hundrede år fra det autoritetsfrygtende til en broget autoritetsfor nægtelse.

I midten af 1500-tallet hed normen, at børn skulle lære at »frygte Gud, gjøre Ret og ikke forlade sig på Mennesker«, som det stadig kan læses i Birgitte Gøyes valgsprog på Herlufsholm Kostskole. I 1700-tallets oplysningstid skulle man i bogstaveligste forstand genoplives ved det nye lys, som det hed i Sorø Akademis »redivivus luce nova« og dannes ved »doctrinae et virtuti«, kundskab og dyd, som indskriften over Kolding Latinskoles indgangsdør hilste sine elever med – og stadig gjorde, da jeg blev student derfra. I 1800-tallets nationale gendannelsestid skulle fædrelandets sønner blive »mænd med faste hjerter« og døtrene »fromme, stærke kvinder«, som Fredericia Børgekole udvalgte til at gjalde på sine gavle med Paludan-Müllers ord. Men det ændrede sig, for i slutningen af 1900-tallet skulle leg, lighed, lyst, kritisk sans og selv-scenesættelse slippe danskernes kræfter fri, som i Østervangskolens

poetiske motto i Roskilde: »Skolen er din! Brug fantasi'n. Du skal bestemme, hva' der ska' i'en«.

På firehundrede år tog danskernes værdier vejen fra gudsfrygt over kongetro, fædrelandsfølelse og modersmålsdyrkelse, over flid og stræbsomhed til mild og blid omsorg til det endte i kreativitet og frigørelse af selvet; værdier, som efter anden verdenskrig delte Danmark – og stadig gør det – i et ikke-kristent Hovedstadsområde og en kristen Provins på Øerne og i Jylland. Siger professor Peder Skyum-Nielsen venligt i en af sine mange sammenfatninger i dagens omfattende værk »Arveguldet. Danskernes værdier«.

Danske livsværdier

Hvilke værdier professoren selv hylder, kan ikke lige sådan afgøres, selv om jeg har ham mistænkt for en vis grad af bøgeskovbåren skabskristenhed – dog med et solstrej af kæk kulturradikalisme. Vi ved det ikke, men det gør heller ikke noget, for under alle omstændigheder er hans forskervenlighed så generøs, at en anden læser frit kan drage den langt mere uvenlige – måske sippede – konklusion af *Arveguldet*, nemlig at danskernes livsværdier har flyttet sig fra autoritær gudsagtelse til en anti-autoritær selvfølelse, der grænser til overdreven selvros. En selvros, der udfoldes både i kristen og kulturradikal kappe. Så lyder danskens værdier pludseligt ikke så bøgelyst tolerante længere. Men sådan kan

værdier vendes og vægtes, selv når de er rundet af samme arv. Muligheden for forskellige tolkninger kunne Peder Skyum-Nielsen godt have trukket klarere op, ligesom en profilering i forhold til motto-traditioner i de lande, vi plejer at sammenligne os med, kunne have givet *Arveguldet* internationalt perspektiv.

Men det ændrer ikke på, at det er en ære i dag at være med til at fejre afslutningen af et så vidtfavnende forskningsprojekt, leveret af en forsker, der selv er bærer af tre gode grundværdier, kundskab, kærlighed og kritik. Dé tre værdier kan dog alle være pantsat og forsvundet fra forskningen om få år, hvis de seneste regeringer får magt over landets forskningspolitik, som de har haft agt. Men det er jo en ganske anden historie, at Danmarks ledelse ikke synes at kende den toleranceværdi, at »hvis snoren er lang, flyver dragen højt« – og slet ikke i Gruk-versionen: »Der findes en visdommens vej, det der dén, som bør være let at erindre: dum dig, og dum dig og dum dig igen, men mindre og mindre og mindre«.

En kiste med arveguld

Så meget desto mere grund er der til at fejre den begivenhed, at vi nu står med vores *Arveguld* i hånden! Så kan de jo lære værdierne at kende, kan de, danskerne og deres ledelse. Her har vi intet mindre end et katalog over – en kiste med – arveguldet! Vi er vant til at tale

om arvesølv som noget, man skal passe godt på. Som noget, der ikke sådan lige kan findes igen, hvis man sælger eller pantsætter det. Det samme gælder – bare i endnu højere grad – for arveguldet, som Skyum-Nielsen betegner som »dét åndelige gods, der bærer os som enkeltpersoner og som dansk samfund« – som danskernes værdier. Som »det ypperste og det inderste danske«, kalder han det. Hvad er nu det – det ypperste og inderste danske? Det lyder som et af de spørgsmål, som der kun findes ubehageligt politisk introverte og nationalistiske svar på. Mange (især debattører og politikere) har kredset om svaret på det nationale identitetsspørgsmål. Selv om nogen hævder det, har ingen heldigvis fundet det. Heller ikke dagens hovedperson, der netop ikke påstår at ville grave ind til en postuleret kerne af danske værdier. Det er ikke derfor, bogen har sin titel. I dag ved de fleste humanistiske forskere, at identitet ikke findes som noget normativt fastlåst eller universelt urokkeligt. Det er måske grunden til, at ingen for alvor har vovet at begive sig ud i en forskning om noget så uhåndterbart som »værdier« – og så oven i købet danskernes værdier! Før i dag, hvor vi ser resultatet af Skyum-Nielsens enorme humanistiske grundforskning.

Den modige og helt oplagte idé (hvorfor har ingen fået den før?) – er at samle de mere eller mindre lødigt formulerede mottoer for livsværdier og -visdom, som danske pædagoger, pionerer og opdragelsesledere har konciperet. At skabe et sammenhængende historisk overblik over de værdier, som man har fundet så væsentlige i opdragelsen af danske pøder og piger, at de som mottoer er blevet hugget i mindsten og plader over skolers og universitetets indgange. Eller koncentreret som

gjaldende slutlinier i uddannelsesstedets slagsange. Uanset om de har været autoritære eller anti-autoritære, kristne eller kulturradikale, globalt gældende eller lige lovlig nationalt nøjeregnende.

Dansk opdragelsehistorie

Metoden er *ikke* en alfabetisk katalog over de tusindvis af koncentrede tekster fra 1500-tallet til i dag: Guldgraveren har i stedet lagt sine fund ud i syv systematiske rækker og rum, så den enorme samling af fortættede værdi- og visdomsord i vores opdragelsehistorie organiseres i et bygningsværk, der består af *Byggegrunden, Lysthuset, Værkstedet, Hjerterummet, Tankegangen, Sjælesalen og Åndernes Hal*. At åbne bogen er nærmest som at gå ind i et tempel med tilhørende skole, fabrik – og elskovsrede. Til overmål bringes fire registre, så enhver kan slå op efter person, værdi, sted eller tekst – og finde hvad man søger og meget mere til. Tanken er *ikke* at skabe en normativ livsords-kanon, men at lægge det hele frem, så læseren selv på postmodernistisk vis finder *sine* værdier. Videnskaben er i orden, værket har været 16 år undervejs – emnet brænder i tidsånden. Timingen er perfekt!

Arveguldet er unikt materiale, samlet så læg såvel som lærd kan være med. Resultatet er et overflødighedshorn af kultur, der har relevans for alle os, der går rundt i det virkelige samfundsliv. Belæstheden musiceres ind i en gennemført komposition. Hvis den sjove doktordisputats *Fyndord. Studier i kortformernes retorik* fra 1992 var et svendestykke, er *Arveguldet* et mesterstykke. Værkets ophavsmand har gjort en god gerning ved at give os det. Hvorfor det? Fordi han har vovet at gå planken ud som humanist, specialist og hofnar.

»God gerning kan ikke gøres for tit«, ikke mindst når den gøres

med *humanistens* kærlighed, *specialistens* kundskab og *hofnarrens* kritik.

Hvad bilder jeg mig nu ind, at kalde en klog og kyndig forsker for humanist, specialist og hofnar? Det gør jeg, fordi han forener værdierne hos de danske forskere, vi har:

Humanistens kærlighed

Den første, *humanisten*, stiller spørgsmål til en tekst, en ting eller artefakt. Ikke fordi den i sig selv er interessant, bare fordi den hidtil har været overset; nej, humanisten går ud fra, at materialet er værd at udforske i sig selv og forsker af lyst, kærlighed og egen nysgerrighed. Derfor bliver *humanisten* i pressen ofte og måske med rette beskyldt for at være snæversynet, traditionsbunden, selvoptaget og alt for specialiseret. Og derfor står *humanisten* for skud, når forskningsressourcerne prioriteres.

Specialistens kundskab

Den anden, *specialisten*, er målrettet på problemløsning og højagtes for tiden af myndigheder og politikere for fleksibilitet, flair og flid. *Specialisten* er kyndigheden selv og får stort set alle de forskningsmidler, der trænges, fordi han/hun stiller nyttige spørgsmål til aktuelle emner i den offentlige debat. *Specialistens* tanke rettes mod fakturaen, så regningen for analysen kan dækkes af indbringende svar.

Hofnarrens kritik

Den tredje, *hofnarren* – eller i Edw. Suids forstand den offentlige intellektuelle – stiller spørgsmål ud fra sin samvittighed, ud fra ønsket om at debattere, stille tingene på hovedet eller levere alternative fortællinger. Ud fra en vision om at fungere som samfundets kritiske bevidsthed om sig selv på en måde, der med den svenske litteraturprofessor Lisbeth Larssons ord »virker vitaliserende for den en-

kelte, klargørende i den offentlige samtale og korrigerende såvel som stimulerende inden for andre videnskaber«. *Hofnar* er et godt ord. Det er lanceret for et par år siden af den danske antropologiprofessor Kirsten Hastrup, fordi det betegner en professionel, der er ansat til at sige det, der bør siges, men ikke må udtrykkes. *Hofnarren* forpligter sig på at være den intellektuelt reflekterende og nysgerrige på

vegne af hele samfundet og den enkelte. På, ud fra et større kultur-analytisk, historisk, eksistentielt eller æstetisk perspektiv at vende tingene på hovedet og spørge: Hvor går vi hen, hvordan gør vi det – og kunne man forestille sig andre måder at gøre det på end dem, vi bare tog for givet?

Humanistens, specialistens og hofnarrens værdier eksisterer i dag side om side, men med stadig rin-

gere plads til humanisten og hofnarren.

Heldigvis insisterer nogen på at forene værdierne. Det er en god gerning, som ikke kan gøres for tit. I dag kan vi glæde os over at fejre, at alle tre forskerværdier forenes i ét og samme værk. Og i én og samme person, humanisten, specialisten, hofnarren og guldgrave- ren Peder Skyum-Nielsen. Tak for det – og til lykke!

Folkevirke på spændende besøg på Christiansborg

Af Annemarie Balle

Lørdagen før Folkevirkes årlige repræsentantskabsmøde arrangerede Folkevirke et spændende møde på Christiansborg.

Interessen for mødet var så stor, at Folkevirke flere gange måtte bede om lov til at hæve deltagerantallet. Arrangementet begyndte med et engageret indlæg af det konservative folketingsmedlem Helle Sjelle, som med kort varsel havde sagt ja til at debattere med folkevirkebrugere, da Naser Khader i kølvandet på debatten om Muhammed-tegningerne og trusler på livet havde måttet melde afbud.

Helle Sjelle har bl.a. været uddannelsesordfører og beskæftiget sig med ligestilling, så det var disse emner, hun satte fokus på i sit indlæg.

Hun har et godt indblik i det folkeoplysende arbejde og kunne derfor i sit indlæg også trække meget relevante folkeoplysende holdninger og perspektiver i sit indlæg.

Hun slog bl.a. til lyd for, at der bliver mere fokus på ligeløn, da der trods en lov om ligeløn stadig er ubalance i Danmark – kvinderne halter stadig tre-fire procent efter

mændene. Også når man ser på kvindernes repræsentation blandt ledere, er der et efterslæb – der er blot syv procent kvinder iblandt de danske ledere.

Et andet område, som Helle Sjelle var meget optaget af, var de udsatte kvinder – specielt »trafikking« – kvinder som illegalt hentes til Danmark og tvinges ind i prostitution. Men også den generelle holdning til prostitution beskæftigede hun sig med.

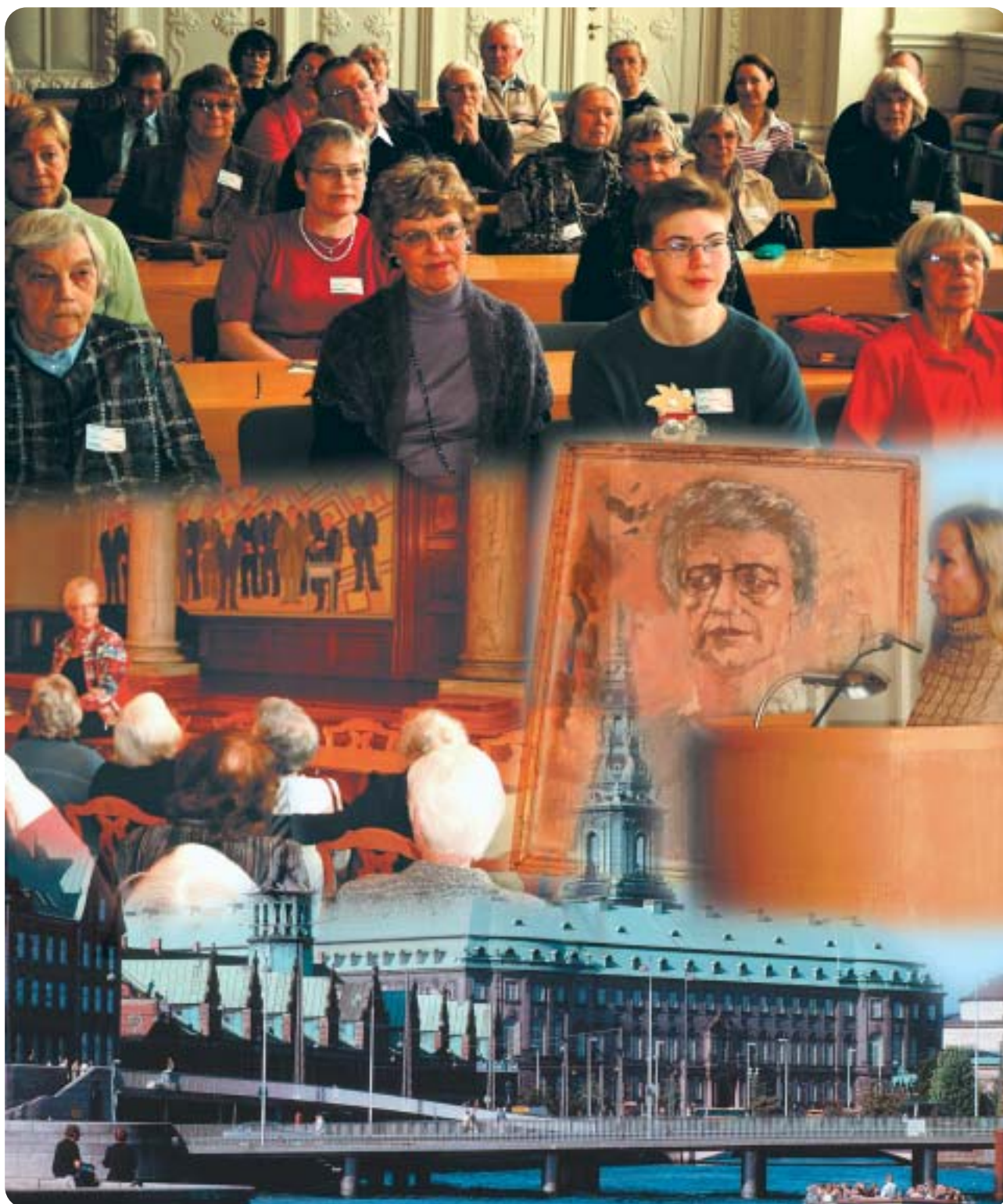
Efter en frokost i Snapstinget var det en veloplagt tidligere kulturminister Jytte Hilden, som fortalte om Christiansborg med hovedvægt på de mange portrætter, der pryder væggene.

Det blev en meget personlig rundvisning, hvor folkevirkerne både hørte en række anekdoter og fik et godt indblik i den dagligdag, de 179 politikere har.

Jytte Hilden standsede desuden op ved flere af de kunstneriske fortolkninger, som tidligere politikere har valgt skal være deres eftermæle. Specielt portrættet af Bodil Koch samlede stor interesse. Portrættet er malet af kunstneren Kirsten Kjær.

Oplevelser på Christiansborg

Folkevirke udvikler ny model for debat om Europa

Af Inger-Marie Dyrholm

Erfaringerne de senere år viser mindst to problemer i forbindelse med Europa-debatten. Små kredse og foreninger har svært ved at magte det store administrative arbejde, der er forbundet med en ansøgning til Nævnet vedrørende EU-oplysning. Desuden er det vanskeligt at interessere lokale borgere for debatter præget af ja/nej-synspunkter. Derfor har Folkevirke besluttet at finde en ny model for den vigtige debat.

Modellen vil, hvis vi modtager det nødvendige tilskud fra Nævnet vedrørende EU-oplysning, blive afprøvet til efteråret i Roskilde, Vesthimmerland og Lyngby. Erfaringerne vil efterfølgende blive videreformidlet i en rapport med drejebog for såvel form som indhold samt opsummering, især med henblik på at støtte mindre kredses mulighed for at arrangere Europa-debatmøder.

De tre debatmøder får overskriften, der tager udgangspunkt i tre identiteter, »Borger i lokalområdet, i Danmark og europæer – med litteraturen som bro«. Folkevirke indlægger i disse debatmøder en spidskompetence som arrangør af litterære studiekredse. Folkevirke-citater: »Virkeligheden skal ikke tælles men fortælles« og »At forstå det faktuelle/virkeligheden kræver fantasi, som kan næres af litteratur«.

Til hvert møde inviteres to – gerne lokale – meningsdannere. Det kan f.eks. være erhvervs personer, kunstnere eller politikere, som ikke nød-

vendigvis repræsenterer ja/nej-synspunkter. Oplægsholderne skal give korte oplæg, hvor de bl.a. skal besvare tre på forhånd stillede spørgsmål. Blandt deltagerne er prof. Henrik Jensen, chefredaktør S. Matlok og sognepræst Leif Bork Hansen.

Lokale folkevirkere udvælger og oplæser/fortæller tekster, som repræsenterer dansk og europæisk litteratur som replik til ideerne om de tre identiteter og som belysning af de tre spørgsmål til oplægsholderne. De ansvarlige folkevirkere er Britta Poulsen, Annie Christensen og Jeanne Bau-Madsen.

De medvirkende folkevirkekredse beslutter hver især, hvordan deres arrangement skal afvikles inden for den givne, fælles ramme.

Nu håber vi på positiv indstilling fra Nævnet vedrørende EU-oplysning, da arrangementerne og rapporten kun kan realiseres med tilskud derfra.

Chefredaktør S. Matlok er en af deltagerne ved det ene af Folkevirkes tre debatmøder.

Europa-Nævnets tre spørgsmål sættes i relation til Folkevirkes værdier:

1.

»Hvilken retning tager udviklingen i Europa?«.

Folkevirkeværdi:

Udgangspunkt i vores konkrete hverdag.

2.

»Hvad er Europas globale rolle?«.

Folkevirkeværdi:

Den åbne dør.

3.

»Hvordan fremmer man deltagerdemokrati?«.

Folkevirkeværdi:

Samtalen i øjenhøjde og studiekredsen som ramme.

Folkevirke

Friske oplysninger på Folkevirkes hjemmeside

I dagene op til Folkevirkes repræsentantskabsmøde lykkedes det at få lanceret Folkevirkes nye hjemmeside. Den var – og er stadig – ikke fuldt udbygget. Men de vigtigste oplysninger ligger nu i opdateret form på nettet.

På repræsentantskabsmødet blev det bl.a. debatteret, om Folkevirkes blad skal ligge på nettet.

Nogle mente, at det måske kunne få nogle abonnenter til at opsiges deres abonnement og i stedet kun læse bladet på nettet.

Efter en længere debat blev der dog enighed om, at med bladet på

nettet ville Folkevirke få endnu en kanal til at præsentere sine aktiviteter og dermed øge interessen for at blive aktiv i Folkevirke.

I forlængelse af den debat var der også enighed om, at man skulle kunne læse om forretningsudvalgets møder – se en dagsorden og derved kunne følge med i de løbende debatter, som foregår i Folkevirke.

Det er tanken, at hver kreds selv skal udpege en ansvarlig for at få opdateret de lokale oplysninger, mens Folkevirke fra centralt hold sørger for, at de øvrige oplysning

ger opdateres. For at give flest mulighed for at være aktive på nettet, udbyder Folkevirke kurser efter sommerferien, hvor deltagerne vil få gode råd og vejledning i, hvordan man bedst skriver til nettet og i øvrigt benytter de elektroniske muligheder.

Kursusprogrammerne er under udarbejdelse. Der satses på to alternative kurser – et på en hverdag og et på en lørdag, så flest mulige får lejlighed til at deltage. Ring til Folkevirkes kontor og hør nærmere om mulighederne.

Tak til TUBORGFONDET

I forbindelse med udgivelsen af Folkevirkes temablade nr. 1 2006 om kunst i danske kirker, fik Folkevirke økonomisk støtte fra Tuborgfondet. Det var en stor glæde, da Folkevirke derved fik mulighed for at udgive et smukt

blad, der kunne gengive den omtalte kirkekunst i smukke farvebilleder.

Ved en beklagelig fejl fremgik det ikke af bladet. Derfor denne forsinkede tak til Tuborgfondet.

Ny Folkevirkevin

Folkevirke har fået ny vin på hylderne. Denne gang er der valgt en rigtig god australsk rødvin med en etiket tegnet af Jens Hage. Valget er faldet på hans kendte tegning af Bodil Koch, som bl.a. blev brugt i forbindelse med Folkevirkes 50 års jubilæum. Tegningen er inspireret af det kendte fotografi, hvor Bodil Koch står i engageret samtale med den amerikanske udenrigsminister Dulles og med sin legendariske cerut i hånden. Vinen kan købes på Folkevirkes kontor samt ved de fleste kreds møder.

Vinen koster **kr. 50,-** pr. flaske.

Vinen kan nydes af folkevirkere eller gives som gave, så også andre lærer Folkevirke at kende.

Medlemmer af Folkevirke

Af Annemarie Balle

Et tilbagevendende spørgsmål i Folkevirke er, hvor mange medlemmer, Folkevirke har. Det spørgsmål blev også rejst på årets repræsentantskabsmøde. Det skete i forbindelse med fastsættelse af kontingent samt fremlæggelse af regnskabet.

Svaret er vanskeligt at give, da Folkevirkes mangeårige ønske om at være en åben dør, fortsat præger den måde, folkevirkebrugere knytter sig til Folkevirke.

På mødet blev der kort omtalt de forskellige typer medlemskaber, som eksisterer side om side i Folkevirke. Der var enighed om, at det ikke er optimalt, men at det kræver tid og omtanke at få trimmet Folkevirke, så vi stadig kan fastholde vores særkende, men samtidig også kan agere i det fremtidige folkeoplysende landskab.

Som omtalt andetsteds i bladet blev der derfor nedsat et udvalg, som bl.a. også skal drøfte disse forhold. Folkevirke har hidtil ikke haft en meget præcis opgørelse af de forskellige medlemskaber, men har primært fokuseret på at opgøre deltagertimetallet, som er det antal, de bevilgende myndigheder kræver.

Da der fra flere sider efterlyses opgørelser om antal medlemmer i de fire grupper, går Folkevirke i gang med at indsamle de præcise tal.

Medlemskaber

I Folkevirke findes:

A-medlemmer.

Det er folkevirkebrugere, der vælger at betale fuldt kontingent og dermed sikrer sig alle oplysninger om Folkevirkes aktiviteter samt mulighed for at kunne blive valgt ind i Folkevirkes styrende organer – repræsentantskab og forretningsudvalg. Desuden sikrer de sig Folkevirkes blad samt deltagelse i aktiviteter til lavere priser end ikke-medlemmer.

B-medlemmer.

Det er folkevirkebrugere, som betaler et lavere kontingent og derfor kun modtager Folkevirkes blad. De har ikke mulighed for at blive valgt ind i repræsentantskab eller forretningsudvalg, og de skal også betale ordinær pris for at deltage i Folkevirkes aktiviteter.

C-medlemmer.

Det er folkevirkebrugere, som kun er medlem af den lokale Folkevirkekreds, og som primært deltager i alle lokalkredsens aktiviteter. De

har ikke mulighed for at blive valgt ind i repræsentantskab eller forretningsudvalg, og de skal også betale ordinær pris for at deltage i Folkevirkes aktiviteter.

D-medlemmer.

Det er Folkevirkes tilknyttede organisationer. Her har Folkevirke primært kontakt til de to repræsentanter, som de tilsluttede organisationer udpeger som medlemmer af repræsentantskabet samt den repræsentant, som med mellemrum er sikret en plads i Folkevirkes forretningsudvalg.

På Folkevirkes hjemmeside er der en oversigt over de tilsluttede organisationer samt links videre til de enkelte organisationers hjemmesider. Hvis den tilsluttede organisation selv har en hjemmeside, henvises direkte til den. Ellers har Folkevirke udarbejdet nogle hjemmesider i tæt samarbejde med den tilsluttede organisation.

På repræsentantskabsmødet blev det besluttet at have følgende kontingenter i 2007:

- A-medlemmer: kr. 400,-
- B-medlemmer: kr. 200,-
- C-medlemmer:
besluttet lokalt i kredsene
- D-medlemmer: kr. 800,-

Folkevirkes værdier

Af Annemarie Balle

Et af de emner, som blev debatteret på Folkevirkes repræsentantskabsmøde søndag den 2. april, var Folkevirkes profil.

Alle, der er folkevirkebrugere, kender godt Folkevirkes værdier, men mange føler, at det kan være svært kort og præcist at fortælle andre, hvad Folkevirkes profil er. Derfor blev det debatteret, om Folkevirke måske skal have et andet navn

– eller have et logo, som kan være med til at give omverden et klarere billede af, hvad Folkevirke står for. Det er en debat, som har været rejst flere gange.

Under debatten var der flere, som pegede på, at man måske burde finde et supplerende navn, så navnet Folkevirke kan bibeholdes, men suppleres af et navn eller nogle ord, som kan give andre et klarere billede af Folkevirkes kvaliteter. Der var enighed om, at der

skulle gives en opfordring til alle om at tænke kreativt og sende deres forslag om Folkevirkes fremtidige logo og navn til Folkevirkes kontor.

I bladets spalter og på Folkevirkes hjemmeside bliver der løbende orienteret om indkomne forslag.

Det bedste forslag præmieres med tre flasker Folkevirkevin.

Arbejdsgruppe

På repræsentantskabsmødet blev det desuden besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe, som kan finde frem til rammer for, hvordan Folkevirkes repræsentantskab kan engageres mere i Folkevirkes daglige opgaver og blive et demokratisk forum, hvor nye initiativer og tiltag kan drøftes.

Arbejdsgruppen består af Edith Hansen, Inger Margrethe Christensen, Britta Poulsen og som sekretær deltager Folkevirkes oplysningskonsulent Inger-Marie Dyrholm.

Der var en livlig debat på Folkevirkes repræsentantskabsmøde i København.

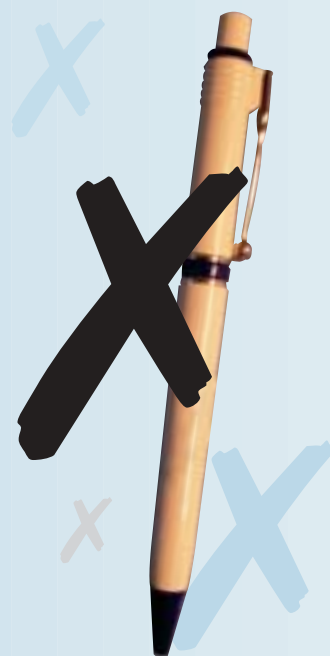
Nyvalg i Folkevirke

I forbindelse med Folkevirkes repræsentantskabsmøde den 2. april blev der foretaget valg til både forretningsudvalg og repræsentantskab. Folkevirkes formand

Zarah Yahyai blev nyvalgt som 2. suppleant til Folkevirkes forretningsudvalg.

Annemarie Balle blev enstemmigt genvalgt. Genvalgt blev også Folkevirkes kasserer Britta Poulsen samt medlemmerne Kirsten Rudolf og Ellen Kristiansen. Den tidligere anden suppleant Ellis Grønvold blev valgt som første suppleant, mens Zarah Yahyai blev nyvalgt til anden suppleant i stedet for Karen Herand, som ikke genopstillede. Der skete desuden tre nyvalg til repræsentantskabet. Det drejer sig om Lone Nørgaard og Else Styrbæk, begge fra Farsø, samt Inger Margrethe Christensen fra Roskilde.

Folkevirke med til at genoplive højskolekurser

Med Københavns Kvindedaghøjskole som drivende kraft er Folkevirke med i et samarbejde om at udvikle en form for daghøjskole, som skal løbe over otte uger på tre af ugens hverdage – tirsdage, onsdage og torsdage.

De kommende højskoleuger kommer i indhold til at minde lidt om Folkevirkes tidligere højskoleuge,

hvor indholdet bliver en kombination af både kreative fag, kultur, fortællerværksted, udflugter og foredrag.

Undervisningen kommer til at foregå på Københavns Daghøjskole og med en af skolens undervisere, Gurli Gregersen, som ankerkvinde. Kurserne planlægges i samarbejde med Folkevirke.

Planlægningen er i fuld gang, og det forventes, at det første kursusforløb starter omkring september.

Der planlægges yderligere to kurser i løbet af foråret 2007.

Nærmere oplysninger kan fås på Folkevirkes kontor eller læses på Folkevirkes hjemmeside: www.folkevirke.dk

Folkevirke siger nej til organiseret prostitution

Den tyske sexindustri opruster her i månederne op til VM i fodbold, som afvikles 9. juni - 9. juli.

Flere steder er der opført nye og meget store superbordeller, som sexhungrende fodboldturister kan besøge. I bl.a. Berlin er der 300 meter fra det store fodboldstadion blevet bygget et 3.000 kvadratmeter stort superbordel.

De tyske prostituerede kan ikke klare det store rykind, så mange af

pigerne på bordellerne er blevet »importeret« fra fattige lande i bl.a. Østeuropa, Asien, Syd- og Mellemamerika samt fra Afrika.

Det skønnes, at der er blevet »importeret« mellem 40.000 og 100.000 kvinder – og de er i mange tilfælde blevet lokket til under falske forudsætninger.

Dansk Kvindesamfund har taget initiativ til en landsdækkende underskriftsindsamling mod denne trafik.

På det seneste møde i folkevirkes forretningsudvalg var der enighed om at bakke protesten og underskriftsindsamlingen op.

Derfor er Folkevirke medunderskriver på denne protest.

Repræsentantskabsmøde 2007

Der kan allerede nu sættes kryds i kalenderen

14. og 15. april 2007

Den 14. april

arrangerer Folkevirke en spændende temadag,

mens der den 15. april

holdes repræsentantskabsmøde på Folkevirke.

Det sker i Folkevirke i de næste måneder...

BORNHOLMS REGIONSKOMMUNE

Kontakt:

Marianne Kofod Pedersen,
Svanekevej 32, 3740 Svaneke,
☎ 56 49 21 64.

FYNS AMT

Odense

Litteraturkredsen fortsætter

Kontakt:

Ida Hansen, ☎ 66 11 23 71.

Doris Thye-Petersen,
Bistrupgårdsvej 5B, 3460 Birkerød
eller Eva Ladekarl, Nybro Vænge 60,
2800 Lyngby.

FREDERIKSBORG AMT

Birkerød

Litteraturstudiekreds

- mest skønlitteratur.

Der planlægges fra gang til gang.

Kontakt:

Ella Buck,
Stenhøjhave 31, 3460 Birkerød,
☎ 45 82 22 42.

Birkerød øst

Litteraturstudiekreds

Vi mødes hver 6. uge,

og planlægger fra gang til gang.

Kontakt:

Lis Timmermann,
Nørrevang 1, 3460 Birkerød,
☎ 45 81 37 60.

KØBENHAVNS AMT

»På Folkevirke«

Niels Hemmingsens Gade 10,
1153 København K.

Folkevirkes litteraturkreds i København

Mødestedet er Folkevirke,
Niels Hemmingsens Gade 10, 3. sal,
1153 København K.
☎ 33 32 83 11.

Vi mødes på torsdage
kl. 12.00 - 14.30.

Halvårskontingentet er kr. 200,-

4. maj:

Hanne Vibeke Holsts
»Kronprinsessen«.

28. september:

Hanne Vibeke Holsts
»Kongemordet«.

12. oktober:

Morten Ramslands
»Hundehoved«.

26. oktober:

Herman Bangs
»De uden fædreland«.

16. november:

Vortaires
»Candide«.

7. december:

Ole Sohns
»Jeg kommer snart hjem«.

Kontakt:

Britta Poulsen, ☎ 46 36 56 32.

Folkevirkes teaterkreds

Interesserede kan få
detaljerede oplysninger samt
tilmeldingsblanket ved
skriftlig henvendelse med
frankeret svarkuvert til

KØBENHAVNS VESTEGN

Litteraturkreds

Alle møder i Glostrup Fritidscenter
i mødelokale 2. Møderne starter
kl. 14.00 og slutter ca. kl. 17.00.

12. september:

»Rødby - Puttgarten« af Helle Helle.
Fremlægges af Annelise Lund.
Dagens digt fremlægges af Connie
Michelsen.

31. oktober:

»Kongemordet« af Hanne Vibeke
Holst. Fremlægges af Ellis Grønvold.
Dagens digt fremlægges af Ellen
Kristiansen.

28. november:

»I morgen skinner solen« af Marie
Grønlykke. Fremlægges af Gurli
Søby. Dagens digt fremlægges af
Ellis Grønvold.

Tilmelding og kontakt:

Ellen Kristiansen,
Vegavænget 11, 2620 Albertslund,
☎ 43 64 62 07.

Lyngby

Kirsten Andersen, ☎ 45 88 48 51
Jeanne Bau-Madsen, ☎ 45 85 65 92
Ella Buck, ☎ 45 82 22 42
Lis Dahl-Nielsen, ☎ 45 88 24 44
Inger-Lise Højmark, ☎ 45 76 88 19
Eva Ladekarl, ☎ 45 87 73 77 og
Doris Thye-Petersen, ☎ 45 81 44 18.

NORDJYLLANDS AMT

Aalborg

Kredsen holder alle sine møder
i Hasseris Kirkes lokale med
start kl. 14.30.

Kontakt:

Birthe Kellermann, ☎ 98 16 06 33.

Landet over
tilrettelægger Folkevirke
møder, foredragsrækker,
studiekredse, temamøder,
kurser og lejre,
hvor alle kan deltage.

Ved redaktionens slutning
forelå der oplysninger
om disse arrangementer.

Mere detaljerede
oplysninger kan fås
ved henvendelse til
Folkevirkes kontor,
Niels Hemmingsens Gade 10, 3. sal,
1153 København K,
telefon 33 32 83 11
eller på e-mail:
folkevirke@folkevirke.dk

Vesthimmerland Litteraturkreds
Kredsen mødes på Farsø Hotel med formand Annie Christensen som leder. Alle møder starter kl. 14.00

Desuden holdes møderne:

2. oktober:

Ditte Krøgholt, Århus genfortæller Selma Lagerlöfs bog »Jerusalem«.

6. november:

Pastor emeritus Ib Klausen, Brødstrup, taler over emnet »Kan billeder forkynde?«.

4. december:

Højskolelærer, cand.theol. Jens Maibom, Silkeborg, taler over emnet »At rejse er at leve – eller er det?«.

8. januar 2007:

Medlem af Det Etske Råd, professor, dr.scient. Peter Øhrstrøm, Vestbjerg, taler over emnet: »Fremskridtets pris – etiske spørgsmål om liv og død«.

5. februar 2007:

Tidligere lærer Lene de Hemmer Hansen, Silkeborg fortæller om Amish-folket.

5. marts 2007:

Præst Jens Hvas, Holstebro, fortæller om den betydeligste student fra Viborg Katedralskole – modstandsmanden Christian Ulrik Hansen.

Alle er velkomne. Entre samt kaffe/te med kage, kr. 70,-.

Kontakt:

Formand Annie Christensen,
☎ 98 67 71 31
Næstformand Karen Pihlkjær,
☎ 98 66 16 80
Kasserer Esther Poulsen,
☎ 98 63 61 34.

RINGKØBING AMT

Herning

Alle møder foregår på torsdage fra 14 til ca. 16 på Kulturellen, Nørregade 7, lokale »Lille festsal«. Man er meget velkommen 1/2 time før møderne. Der kan i pausen købes kaffe i caféen.

18. maj:

Rullende studiekreds til Horsens Industrimuseum. Første stop er Virklund Kirke, hvorefter en tur mellem bakker og dale langs »Den grønne lagune« fører os til Snaptun og lystbådehavnen. Efter middagen på Snaptun Færgård går turen videre til

Horsens Industrimuseum, som er det eneste af sin art i Danmark. Industrimuseet viser udviklingen inden for arbejder-, håndværk- og industrikultur, og desuden kan man bl.a. se arbejderboliger fra 1880'erne til 1960'erne.

Turen hjem går via Paarup og omkring Bølling Sø.

Tilmelding:

Jytte Nielsen, ☎ tlf. 97 12 31 90.

19. maj: Udflugt.

Hvert arrangement koster kr. 25,-.

Kontakt:

Kredsl. Jytte Nielsen, ☎ 97 12 31 90
Solveig Batz, ☎ 97 21 06 85
Ingrid Mikkelsen, ☎ 97 11 81 03
Karin Sneibjerg, ☎ 97 12 99 85
Inge Nielsen, ☎ 97 12 24 01.

Holstebro

Kontakt:

Karen Margrethe Madsen,
☎ 97 41 40 92.

ROSKILDE AMT

Roskilde

Folkevirke i Roskilde indbyder til **samtalekreds** i litteratur. Møder i kredsen holdes på tirsdage i Sankt Maria Salen, Frederiksborgvej 2, Roskilde, kl. 14 - 16.30, hvis ikke andet er anført.

Medlemmer af Folkevirke betaler et årligt engangsbeløb på kr. 100,-. Ikke-medlemmer af Folkevirke betaler et årligt engangsbeløb på kr. 150,-.

Herefter er prisen pr. gang incl. kaffe/te kr. 30,-.

Tag gerne en gæst med!

Kontakt:

Birgit Andersen, ☎ 46 78 74 96
Bente Laursen, ☎ 46 35 66 18
Kirsten Rudfeld, ☎ 46 35 68 91
Britta Poulsen, ☎ 46 36 56 32
Karen Sørensen, ☎ 46 36 38 83
Ester Aagaard samt
Inger Margrethe Christensen.

Roskilde-Svogerslev Litteraturkreds

Kredsen mødes på skift hos hinanden en aften hver måned. Hver deltager har ansvar for fremlæggelse af en bog.

Kontakt:

Kirsten Grosen, ☎ 46 38 32 71.

USA

Folkevirke Appleseed
Meg & Anthony Smith
30 Adriance Avenue
Poughkeepsie, New York,
12601 USA.

Folkevirke
Nysgerrig

Har du lyst til at opleve ting på en ny måde og foretage tværsnit i debatten på en anderledes og overraskende måde, så er Folkevirke et bud på et spændende debatforum.

Folkevirke har specialiseret sig i at arrangere **debatmøder, studiekredse og kurser** landet over.

Folkevirke har kredse flere steder, og de planlægger aktiviteter lokalt, mens Folkevirkes kontor i København planlægger større møder i samarbejde med

interesserede, som brænder for en god idé. Har du **en god idé**, men savner praktisk hjælp til at få den gennemført, så ring til Folkevirke og få en snak med oplysningskonsulent Inger-Marie Dyrholm eller få tilsendt Folkevirkes tidsskrift. Du kan også læse nærmere om Folkevirke på internetadressen www.folkevirke.dk

FOLKEVIRKE,
Niels Hemmingsens Gade 10,
1153 København K,
tlf./fax 33 32 83 11,
e-mail: folkevirke@folkevirke.dk

Nye tider kræver nye samarbejdsrelationer

Folkevirke har det seneste halve år arbejdet med ideer til revitalisering af organisationen, herunder opgradering af repræsentantskabets rolle, tættere kontakt mellem lokalgrupperne samt mere forpligtende samspil med de tilsluttede organisationer. Der er formuleret en skitse til ansøgning til Dansk Folkeoplysnings Samråd til et 2-dages seminar efteråret 2006. Desuden fremsatte Folkevirkes forretningsudvalg ved Britta Poulsen et forslag om en fornyelsesproces på repræsentantskabsmødet den 2. april 2006. Forslaget blev vedtaget og en arbejdsgruppe nedsat med deltagelse af Britta Poulsen, Edith Hansen, Dansk Kvindesamfund, og Inger Margrethe Christensen med konsulent Inger-Marie Dyrholm som sekretær. Baggrunden er et behov for at forny og udvikle Folkevirke, da det er erkendt, at der i forhold til tidens nye krav om profilering og indspil til politiske problemstillinger, nationale såvel som internationale, er opstået et tomrum. Hvis det skal lykkes at leve op til de nye betingelser, er det nødvendigt med et godt afsæt,

hvor der tages udgangspunkt i kredsens og organisationernes mangfoldighed af kulturer og arbejdsformer.

Det er som nævnt ønsket – som del af processen frem mod repræsentantskabsmødet 2007 – at afholde et 2-dages seminar efteråret 2006, hvilket kun er muligt med tilskud fra Dansk Folkeoplysnings Samråd. Hertil vil blive inviteret repræsentanter for de nuværende syv tilsluttede organisationer, organisationer der de senere år er gledet ud af netværket, organisationer der for nylig har anmeldt interesse for en eventuel tilslutning samt medlemmer af Folkevirkes repræsentantskab.

Formålet er at gennemføre en proces med henblik på afklaring af aktørernes interesse i følgende:

1. Hvordan kan repræsentantskabet aktiveres som debatforum i en fornyelses- og udviklingsproces, hvor Folkevirkes politik fastlægges?
2. Hvordan kan vi støtte op om hinandens initiativer?
3. Hvordan kan vi formulere og fremme fælles initiativer?

4. Hvordan kan vi i fællesskab støtte op om andres initiativer, f.eks. Dansk Folkeoplysnings Samråds indsatsområder?
5. Hvordan kan vi agere i fællesskab i nordisk, europæisk og globalt regi?

Seminarets ramme er bearbejdning af organisationernes fokusområder, f.eks. demokratiudvikling, livslang læring, ligestilling og aktivt medborgerskab med henblik på nye, handlingsorienterede samarbejdsrelationer. Der planlægges med to eksterne oplægsholdere, en forsker og en repræsentant fra det private erhvervsliv. For at sikre et optimalt forløb vil Folkevirke indgå aftale med udviklingskonsulent Agnethe Nordentoft, Dansk Folkeoplysnings Samråd, til rollen som mødeleder/mediator.

Hele projektforløbet vil resultere i en rapport over seminaret med erfaringsopsamling samt et forslag fra arbejdsgruppen til Folkevirkes forretningsudvalg med henblik på et beslutningsforslag til repræsentantskabsmødet 2007.

